

BUTLLETÍ OFICIAL

SM/R.
224

BISBAT DE MENORCA

Octubre-Novembre-Deseembre, n. 4 - Any Jubilar de 2000

BUTLLETÍ OFICIAL

SM/R-

224

BISBAT DE MENORCA

BIBLIOTECA
PÚBLICA
DE MENORCA

Octubre-Novembre-Desembre, n. 4 - Any Jubilar de 2000

Imprimeix: Editorial Menorca, S.A.

Dipòsit Legal: MH-283/1992

Fotografia portada: Trasllat de les restes mortals del Servent de Déu,
Sr. Joan Huguet Cardona, prevere i màrtir a Ferreries, 26 de novembre de 2000

SUMARI

SR. BISBE, ADMINISTRADOR APOSTÒLIC287

Decret

- Exhumació i trasllat de les restes del Servent de Déu,
Joan Huguet Cardona

Cartes Pastorals

- La permanent novetat de la família cristiana
- Joan Huguet, llavor de fe i d'amor
- Dos mil anys. Moltes felicitats
- Any 2000. Un any de gràcia

Cartes

- Invitació a la clausura del Jubileu de l'Any 2000

Activitats Sr. Bisbe, Administrador Apostòlic

- octubre
- novembre
- desembre

EL SANT PARE I LA SANTA SEU299

Documents

- Mensaje Urbi et Orbi del Santo Padre en el Año Jubilar
- Jornada Mundial de la Paz.

SECRETARIA GENERAL317

Exhumació i trasllat de Joan Huguet Cardona

- Nomenaments
- Acta de constitució del Tribunal
- Acta de l'obertura de la sepultura per a l'exhumació,
reconeixement, tractament de les restes mortals,
extracció de relíquies i inhumació del Servent de Déu,
Joan Huguet Cardona

Confirmacions

In pace christi

VICARIA GENERAL329

Cartes als preveres

- Carta Recés de Pregària d'octubre
- Carta en el Dia de l'Església Diocesana
- Carta Recés de Pregària de novembre
- Carta Recés d'Advent
- Carta en ocasió de les festes de Nadal

JUBILEU 2000 - CELEBRACIONS JUBILARS337

Crònica del jubileu

- Jubileu dels cooperadors missioners, 22 d'octubre
- Jubileu dels catequistes, 1 de novembre
- Jubileu de les famílies, 12 de novembre
- Jubileu als arxiprestats: Ciutadella, Es Mercadal i Maó, 8, 9 i 10 de desembre
- Jornada jubilar de la Pau, 31 de desembre

ORGANISMES DIOCESANS341

Col·legi de Consultors

- Full Informatiu, reunió extraordinària de 21 d'octubre
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 18 de novembre
- Full Informatiu, reunió extraordinària de 8 de desembre

Consell Diocesà d'Economia

- Col·lectes extraordinàries - Any 2000

CRÒNICA DIOCESANA355

octubre

novembre

desembre

AGENDA367

gener

febrer

març

BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

DECRET

**JESUS MURGUI SORIANO,
PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SANTA SEU APOSTÒLICA,
BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC DE MENORCA**

A instància del Vice-Postulador de la Causa de beatificació del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, en compliment del que determina l'article 14 de les "Normae Servandae", i de les Instruccions que per aquests casos ha donat la S.C. per a les Causes dels Sants, en ordre a realitzar l'exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, enterrat actualment al Cementiri de Ferreries (Menorca)

Per les presents, constituïm el Tribunal que ha de realitzar els esmentats actes, format pels senyors que a continuació s'indiquen:

Ilm. Sr. D. Sebastià Taltavull Anglada,
com a Jutge Delegat.

M. I. Sr. D. Gerard Villalonga Hellín,
com a Promotor de Justícia

M. I. Sr. D. Francesc Triay Vidal,
Notari Actuari i Canceller.

El nostre Canceller comunicarà diligentment als esmentats membres del Tribunal el nomenament que s'ha fet de cadascun d'ells, perquè compareguin tots el proper dia 31 d'octubre, a les 17,00 hores, en el Palau Espisco-

pal, amb la finalitat d'acceptar els càrrecs per als quals han estat designats, prestar el degut jurament i intervenir en l'exhumació del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA i corresponent trasllat i posterior inhumació definitiva en el temple parroquial de Sant Bartomeu de Ferreries.

Igualment, nomeno testimonis als Rvd. Sr. D. **Joan Bosco Faner Bagur**, Rector de la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries i Rvd. Sr. D. **Guillem Pons Pons**, Rector de la Parròquia de Sant Climent i Vice-postulador de la Causa de Beatificació del servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA.

Al mateix temps, concedesc al Jutge Delegat les facultats de nomenar el personal necessari per a les actuacions forenses: metges, ajudants d'infermeria, manobres i altres oficis que siguin necessaris.

De la mateixa manera, el nostre Canceller donarà coneixement de tot això a la Postulació de la Causa i als membres designats. A tots ells els convocarà perquè es presentin al Palau Episcopal, el proper dia 31 d'octubre, a les 16,30 hores per prestar el degut jurament de complir fidelment el seu ofici i quedi establert dit Tribunal.

Ciutadella de Menorca, vint-i-dos d'octubre de dos mil

† **Jesús**, Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca

Francesc Triay
Canceller-Secretari

CARTES PASTORALS

LA PERMANENT NOVELTAT DE LA FAMÍLIA CRISTIANA

Com a final de les múltiples trobades sectorials, que durant aquest Any Jubilar hem realitzat a la nostra Catedral, tenim aquest diumenge, 12 de novembre, la trobada d'oració per les famílies dins la Jornada Jubilar dedicada a elles. Aquesta circumstància fa que no només elevem les nostres pregàries a Déu per totes les famílies de Menorca, sinó que també dirigim la nostra mirada a aquest bé tan gran per a la humanitat que és la institució familiar.

En aquest Any, tan ple de referències al misteri de l'Encarnació i Naixement del Fill, és important recordar com, per misterios designi de Déu, Jesús visqué llargs anys amagat en el si de la família que formava amb

Maria i Josep. Aquella família única en el món, que va dur una existència anònima i silenciosa en un petit poble de Palestina; que va ser provada per la pobresa, la persecució i l'exili, va ser el marc de treball i amor on Jesús va anar creixent en edat, saviesa i gràcia, com ens diu l'Evangelí. L'Encarnació és un misteri de solidaritat i comunió amb els homes, el realisme del qual porta el Fill de Déu a endinsar-se en la profunditat de la condició humana, a inserir-se en una determinada situació històrica amb totes les seves limitacions, a viure aquesta vida quotidiana, sense brillantors, ordinària, que sembla que no fa història.

Crist ha assumit en si tot l'home, tot allò que és humà, excepte el pecat i, recapitulant-ho, ha "fet noves totes les coses" (Ap 21,5). La família, realitat humana, és també en Crist, una "criatura nova". És ver que la realitat familiar, com a tota realitat humana, no està exempta de pecat; però en Crist es fa possible el que és impossible per a l'home, açò és, que les relacions i vincles familiars siguin alliberats del pes de l'egoisme, del recíproc afany de domini, de la volguda o inconscient utilització de l'altra persona en profit propi, per a transformar-se en relacions d'amor, de llibertat i de servei mutu. En Crist la família revesteix els trets de model petit o imperfecte, però real i concret –"domèstic"- de l'Església.

Algunes de les actituds fonamentals d'aquesta família "nova" ens vénen descrites en el text de la carta als Colossencs, que es proclama en la litúrgia del diumenge de la Sagrada Família. "Sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suportant-vos els uns als altres". Una paciència que no és amarga resignació, freda acceptació, sinó sentiment noble i gran, força que neix de la fe i esperança en Déu i, conseqüentment, en la seva criatura, la persona humana, que reflecteix la paciència que Déu té amb tots nosaltres, que s'assembla a la saviesa amb què el pagès espera les pluges primerenques i tardanes fins que l'arbre doni fruit. Una paciència que sap esperar l'arribada del moment oportú, deixa madurar el que és immadur, dóna sempre nova oportunitat a la persona que estima.

"Si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdonau-vos-ho. El Senyor vos ha perdonat; perdonau també vosaltres". Perdó que és característica del missatge evangèlic i del qual la família hauria de ser lloc privilegiat d'experiència. No el perdó més o manco fàcil que es concedeix als infants després de les seves maleïtures i capricis, sinó el generós i dolorós esforç d'oblidar i no tenir en compte els danys i ferides que ens causam en la nostra convivència quotidiana, en la consciència de la nostra comú i radical pobresa davant Déu. Un perdó capaç de tornar a teixir el teixit esquinçat,

de reconstruir la unitat dia rera dia. Una capacitat de perdonar que s'ha d'implorar com a do i gràcia que prové de Déu.

“I, com a coronament de tot açò estimau-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona”. L'amor natural que uneix pares, fills, germans, es transforma en Crist, en un nou amor capaç de la renúncia de si mateix, de promoure el creixement i la realització dels altres, d'un respecte profund per les persones, especialment cap als membres més dèbils i indefensos de la família.

Com li agradaria a Déu que les nostres famílies menorquines anassin creixent, cada dia més, en aquestes actituds, creixent en l'amor. Avui, per moltes causes, necessitam viure i respirar aquestes actituds: que l'amor de l'home i la dona units en sant matrimoni es fonamenti en madura estabilitat, i des de la mútua donació s'obri a la vida, a noves vides que cal protegir des de la concepció, cuidar-les i ajudar-les que arribin a ser elles mateixes, col·laborant des de l'amor matrimonial i familiar amb l'Amor gran de Déu que crea i cuida constantment la nostra humanitat.

Com li agradaria a Déu que en el si de les nostres famílies menorquines, els pares cristians valorin, cada dia més, la seva insubstituïble tasca de ser els primers educadors en la fe dels seus fills. Que les nostres famílies fossin àmbit privilegiat on es dóna a conèixer el Creador, transmetent la fe de l'Església, educant en els valors de l'Evangelí, fent de les famílies aquesta “Església domèstica” on es reconeix i s'estima Déu, on sempre es beneeix en el seu nom i seguint la seva voluntat es creix i s'educa en l'amor, en el respecte, en la bondat.

Tot açò és la meva súplica, avui, a Déu per a totes les famílies de Menorca. Que la Verge del Toro, la nostra mare, la que ens donà Jesús, el Senyor, la que el cuidà i educà juntament amb Sant Josep, el seu espòs, intercedeixi i vetlli per a tots els membres, grans i joves, de les famílies de Menorca.

Cuidau, segons Déu, aquest tresor insubstituïble que és la vostra família. Que Ell us beneeixi.

Menorca, 12 de novembre de 2000, Jubileu diocesà de les Famílies.

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca

JOAN HUGUET, LLAVOR DE FE I D'AMOR

En un dia vertaderament senyalat del calendari, en la Festa de Crist Rei de l'Any Jubilar, en el diumenge que clou solemnement l'any litúrgic, les restes del nostre germà i conciudadà Joan Huguet seran pietosament dipositades en l'Església parroquial de Sant Bartomeu de Ferreries. Amb gest emocionat el Poble de Déu que peregrina a Menorca acollirà com un tresor en el si del seu antic temple de Ferreries les restes d'un testimoni de Crist.

La vida creient és la vida d'un testimoni. Aquell que creu en Jesucrist no ho amaga ni s'ho guarda. Si Joan Huguet va donar testimoni extraordinari de Jesucrist, també nosaltres estam cridats a testificar-lo i a dir-ho amb la nostra vida, amb les nostres obres, amb els nostres gestos i paraules.

En una societat secularitzada en què bona part dels impulsos i dels signes s'han allunyat de l'Evangelí, els creients no han d'averkonyir-se de Jesucrist i de la seva Paraula (Cfr. Mc 8, 38). Amb humilitat i fermesa, per amor als germans i desinteressadament, el fidel ha de viure en el seu esperit allò que proclamava sant Pau: "Tanmateix, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí, perquè és una obligació que m'han imposat: ai de mi si no anunciàs l'evangelí!" (1Co 9, 16)

Tots som cridats a donar testimoni de Jesucrist: preveres, religiosos, laics... amb aquest mateix esperit que ens comunica l'Església. Un testimoni que pot arribar al martiri. Testimoni que ha d'oferir el fidel en la seva vida diària i en el seu servei als homes.

El testimoni pot provocar la persecució i dur al martiri. El rebuig per part dels homes que va sofrir Jesucrist i que el va portar fins a la creu és el mateix rebuig que també vivim els creients, de vegades fins a l'extrem. Llavors han de ressonar en el cor aquelles paraules de Jesús: "Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan tota casta de calúmnies..." (Mt 5, 11)

El testimoni de Joan Huguet el va conduir fins al martiri. Pertany, per això mateix, a aquella multitud de creients que, al llarg dels temps, han donat i donaran el testimoni suprem. Així ens ho recorda el Concili Vaticà II: "Ja des dels primers temps alguns cristians han estat cridats i sempre ho seran, a donar aquest testimoniatge màxim d'amor davant tothom, principalment davant els perseguidors. Per això l'Església valora el martiri, pel qual el deixeble s'assembla al Mestre, que accepta lliurament la mort per a la salvació del món i se li conforma en el vessament de la sang, com a do excels i prova suprema de caritat. I si aquest és atorgat a pocs, cal que tots estiguin disposats a confessar Crist davant els homes i seguir-lo pel

camí de la creu enmig de les persecucions, que mai no manquen a l'Església" (LG 42).

El signe més creïble de la fe és el martiri. Hem de guardar com el millor tresor la memòria viva dels nostres màrtirs. I així trobarem en ells l'exemple i l'ajut per confessar el Crist.

Nosaltres hem d'aprendre dels nostres màrtirs la necessitat d'una confessió pública de la fe, fins i tot enmig de dificultats i persecucions, la necessitat de donar testimoni de l'Amor, amb l'amor, amb la donació de la pròpia vida.

Que la memòria del jove sacerdot Joan Huguet mogui els joves cristians de la nostra diòcesi a voler gastar la vida per Crist, fent del missatge alliberador de l'Evangelí el seu millor servei per a aquesta terra. Que el seu testimoni i la seva ajuda siguin llavor sembrada de vocacions.

Que la llum del seu record i el gest de pietat que feim siguin il·luminadors de pau profunda en tots els cors.

Que la vida de Joan Huguet oferta sigui llavor de fe i d'amor, de vida cristiana a Menorca.

Menorca, 26 de novembre de 2000.

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca

DOS MIL ANYS. MOLTES FELICITATS

Estimat Jesucrist:

En complir-se dos mil anys de la teva entrada humil en la nostra història voldria unir la meua paraula a la de tanta gent de tot el món que aquests dies et felicita.

Però sobretot voldria donar-te gràcies per la teva vinguda. I per haver fet el que has fet. Vingueres pobre, vas patir molt, fins la creu, però sabies que valia la pena. Tant que, gràcies a tu, la nostra vida té futur, té eternitat, la que tu vas posar en la nostra història. I el nostre present, encara que sofrim, gràcies a tu també, val la pena. ¡Quantes coses són diferents gràcies a tu! Gràcies a la teva vinguda.

I el que és més formós és que, a més, et necessitàvem així: de carn i ossos, proper, senzill, amic i germà nostre, un de nosaltres. Sense deixar de ser Déu et feres home. És qualque cosa gran, genial, això teu. Et felicita per la

teva gosadia. Amb el teu naixement a Betlem, vas obrir camins divins a la terra, en les nostres vides.

Per això, ben mirat, no sé si he de felicitar-te a tu o a nosaltres. Vertaderament, feliços nosaltres per tenir-te. Per això: Beneïda sigui l'hora més lluminosa de la Història, l'hora en què vingueres! Beneïda sigui l'hora en què et feres mortal per fer-nos a nosaltres eterns. Beneït sigui l'amor del Pare que t'envià a nosaltres. Beneït sigui el do tan gran per al món sencer que vas ésser i ets tu mateix per sempre.

No em vull allargar més, perquè totes les paraules se'm tornen curtes davant un misteri tan gran, i perquè aquests dies te direm tantes coses que fins podem cansar-te. Per això rep la meva modesta felicitació i la de tots els qui t'estimam aquí, a Menorca. En nom de tots: Felicitats!. I allò que és més principal: Gràcies per romandre amb nosaltres, tu saps que et necessitam molt; ajuda'ns a donar-te posada, a obrir-te les portes en tants de germans necessitats, a rebre't en l'Eucaristia, a obrir-nos al teu amor, a tu, a la teva gràcia.

Una abraçada, Jesús, en el teu natalici. I a la teva mare, Maria, la imatge de la qual veneram en el centre de la nostra illa, en el punt més alt, una besada molt gran de part nostra. A ella, també, felicitats i gràcies.

Benvingut.

Menorca, 25 de desembre de 2000

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca

ESGLÉSIA DE MENORCA **ANY 2000. UN ANY DE GRÀCIA**

Vertaderament el Senyor ens ha ajudat. En l'espai de temps de dotze mesos, malgrat la interinitat que significa una situació d'Administració Apostòlica, entre tots, poc a poc, hem fet camí, el Senyor ens ha guiat i hem anat fent la seva obra més enllà de les nostres circumstàncies i múltiples limitacions.

Així, hem intentat dur endavant el programa ja establert l'any anterior. Personalment, amb anades i vingudes, he tractat d'adaptar-me a plans de treball, formes i maneres d'actuar i persones amb tasques ja determinades, cosa que d'entrada no és fàcil, pensant que era el millor per a la diòcesi.

Inclús aquest conjunt de circumstàncies, és possible que hagi afavorit, jo així ho he maldat, a la vitalitat dels organismes de participació diocesana: Consell de Pastoral, Consell de Presbiteri, Consell d'Economia i, sobretot, el Col·legi de Consultors, com correspon a aquesta etapa en espera del bisbe propi per a la diòcesi. Gràcies a ells m'he sentit acompanyat en la meva responsabilitat i, especialment, ajudat com a servidor de l'Església a Menorca.

Al costat de la participació i de la cura per deixar fluir l'acció de l'Esperit en els diversos àmbits comunitaris, vull destacar que el pols de la diòcesi ha estat especialment intens en aquells que afecta a la seva sensibilitat a favor d'un decidit compromís per necessitats de la nostra societat que s'han d'atendre des de l'Església. He vist una Càritas diocesana plena d'iniciatives, molt ben implantada en l'espai diocesà i amb realitzacions puntuals, durant aquest any, d'especial importància. També aquí hi ha el treball, més enllà de les nostres fronteres, de Mans Unides. I el destacat interès i creixent estaló diocesans vers els nostres missioners, rebent-los amb amor i tractant de sostenir-los des d'aquí en tantes iniciatives seves que són pura entrega i solidaritat amb els més desafavorits de la terra. Menorca mostra, en aquestes i altres iniciatives diocesanes, que té un gran cor.

Però aquest any, eclesialment, a més de la tasca constant, callada i profunda de les nostres parròquies i comunitats, i dels aspectes més diocesans que he remarcat, ha tingut un ressò extraordinari el fet de ser Any Jubilar. Un temps, per tant, vertaderament de gràcia per a l'Església universal i per a la nostra Església particular, fins al punt de definir de forma evident aquest any 2000.

Durant aquest temps hem intentat viure l'esdeveniment en plena comunió amb l'Església catòlica estesa per tota la terra i i tota ella unida en una sola veu d'alabança a la Trinitat en commemorar que fa dos mil anys que va néixer, per al nostre bé, el Salvador.

La nostra Església s'ha fet present a Roma, prop del Sant Pare, en diverses celebracions jubilaris. Els jubileus dels bisbes, dels preveres, dels missioners, dels joves, etc. han tingut presència de Menorca. I durant tot l'any, cada dia, la nostra Església Catedral ha estat oberta a tots els cristians menorquins, com a lloc de gràcia jubilar.

També aquest temps ha estat testimoni d'una gran diversitat de trobades jubilaris a la nostra Església Catedral, des del món de la cultura i el turisme, els malalts, la infància, la gent gran, les missions i confraries, els sacerdots i religiosos i religioses, catequistes, joves i famílies de tot l'àmbit insular. Una varietat evident, oberta i constant tot l'any. A més de les celebracions

jubilars arxiprestals i de les festes entranyables de la Mare de Déu del Toro i de la Mare de Déu de Gràcia.

Encara que em deixi tasques i fets remarcables ben coneguts, valguin aquests aspectes puntuals subrallats per fer un esbós del perfil d'enguany. No és fàcil fer resum de tants de moments que han estat manifestació d'un any dens, variat, amb una riquesa i vitalitat certament remarcables. Però vet-lo aquí. I aquest temps, resumit i recordat, jo l'agraesc al Senyor com un do, com un gràcia. I li deman que sigui preludi de temps millors encara, que certament Ell ens prepara. A ell, per sempre, gràcies.

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca

CARTES

INVITACIÓ A LA CLAUSURA DEL JUBILEU DE L'ANY 2000

Benvolgut/da en Crist Jesús:

Al llarg de l'any 2000 i des de la celebració del Nadal de 1999, en què fèiem la solemne inauguració del Jubileu de l'Encarnació, ens hem trobat en moltes ocasions, tant a les celebracions jubilars dels sectors pastorals organitzades a la Catedral com a les que han tingut lloc als arxiprestats i altres esglésies. Totes les iniciatives entorn de l'Any Jubilar s'han centrat en la nostra renovació personal, eclesial i social rebuda com a do d'ençà que Déu s'ha introduït mitjançant l'Encarnació del seu Fill en la història humana i ens ha donat l'Esperit Sant.

Certament, hem volgut acollir el Jubileu com un any de gràcia, de perdó, de reconciliació i de comunió. Un any que, si Déu ho vol, clausurarem el dia 6 de gener del 2001, festa de l'Epifania, i que serà una nova ocasió de celebrar-ho com Església Diocesana. Serà una *festa d'acció de gràcies* i de *projecció missionera* com ho és el sentit de l'Epifania, a fi que el do de la Redempció s'obri amb noves iniciatives pastorals a tantes persones i ambients on l'Evangelí ha de ser anunciat i viscut. Per això, et vull convidar personalment a participar en aquesta celebració diocesana de clausura del Jubileu perquè, assumint la responsabilitat que tens dins la pastoral diocesana, arxiprestal i parroquial, experimentis una vegada més el goig de la comunió i segueixis treballant amb generositat renovada per l'extensió del Regne de Déu.

La solemne celebració de la clausura del Jubileu serà a la Santa Església Catedral de Menorca el dissabte, dia 6 de gener, festa de l'Epifania, a les 12 hores del migdia. Volem que hi siguin representats tots els estaments de la Diòcesi i a tu personalment t'hi esperam.

Vull afegir a aquesta invitació *la meva particular felicitació de Nadal* amb el desig que visquis aquestes festes entranyables plenes de felicitat i amb l'estimació i companyia de la família, a qui també transmet la meva felicitació, a la vegada que t'expresso el meu agraïment i el de tota l'Església Diocesana per la teva dedicació a la tasca pastoral que t'ha estat encomanada en bé del poble cristià.

Preguem el Déu fet home, l'Emmanuel, que segueixi guiant els nostres passos i ens faci el do de la pau.

Amb la meva benedicció

† **Jesús Murgui Soriano,**
Administrador Apostòlic de Menorca

ACTIVITATS DEL SR. BISBE ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

OCTUBRE

Dia 12

- Viatja de València a Menorca
- A Ciutadella, visita l'Església Catedral
- Rep visites i despatxa assumptes en el Palau Episcopal

Dia 13

- A Es Mercadal, visita el Santuari de la Mare de Déu del Toro
- Es reuneix amb la Comunitat
- Despatxa assumptes a la Cúria Diocesana

Dia 14

- Presideix l'Eucaristia en el Seminari Diocesà
- Viatja de Menorca a València

Dia 20

- Viatja de València a Menorca
- Visita el Santuari diocesà de la Mare de Déu del Toro
- A Ciutadella i en el Palau Episcopal presideix la reunió del Consell Diocesà d'Economia

Dia 21

- En el Palau Episcopal presideix la reunió dels Delegats Diocesans

- En el Seminari Diocesà presideix la reunió del Col·legi de Consultors
- A la Parròquia de Sant Francesc de Maó presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació.

Dia 22

- A l'Església Catedral, a Ciutadella, presideix l'Eucaristia i la trobada jubilar dels Cooperadors missioners de la Diòcesi en ocasió del Dia del Domund.
- A Maó, a la seu del Diari Menorca, assisteix a una reunió de treball.
- Viatja de Menorca a València.

Dia 31

- Viatja de València a Menorca
- En el Palau Episcopal, presideix la constitució del Tribunal per a l'exhumació i trasllat de les restes del Servent de Déu, el prevere Joan Huguet Cardona. Rep visites i despatxa assumptes.

NOVEMBRE

Dia 1

- A l'Església Catedral, a Ciutadella, presideix l'Eucaristia de la jornada jubilar dels Catequistes de la Diòcesi.
- Es reuneix amb els preveres residents a la Casa Sacerdotal "Ntra. Sra. del Socors"

- Viatja de Menorca a València.

Dia 26

- Presideix a Ferreries, el trasllat de les restes mortals del Servent de Déu Joan Huguet Cardona al temple parroquial. A l'església de Sant Bartomeu, presideix l'Eucaristia i inhumació de les restes mortals del Servent de Déu.

Dia 27

- A la capella del Seminari, a Ciutadella, presideix l'Eucaristia en sufragi dels màrtirs de Menorca.
- Viatja de Menorca a València.

DESEMBRE

Dia 6

- Viatja de València a Menorca, via Palma.
- A Ciutadella, rep visites i despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.

Dia 7

- Visita l'Església Catedral. Despatxa assumptes a la Cúria Diocesana.
- A la Parròquia de la Concepció de Maó presideix l'Eucaristia i administra el Sagrament de la Confirmació.

Dia 8

- A l'Església Catedral, a Ciuta-

della presideix l'Eucaristia en la celebració jubilar de l'Arxiprestat de Ciutadella.

- Es reuneix amb els perveres residents a la Casa Sacerdotal de Ciutadella i amb la comunitat de religioses.
- Presideix una reunió del Col·legi de Consultors.

Dia 9

- Al Palau Episcopal, presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà.
- Al Toro, presideix la trobada de treballadors i directius del Diari Menorca.
- Visita el Rector de Sant Antoni de Fornells.
- Presideix l'Eucaristia en la celebració jubilar de l'Arxiprestat del Centre a la Parròquia de Sant Martí d'Es Mercadal. Consagra el nou altar major.

Dia 10

- Visita la Casa Sacerdotal de Maó.
- Presideix l'Eucaristia en la celebració jubilar de l'Arxiprestat de Maó, a la Parròquia de Ntra. Sra. del Carme de dita ciutat.
- Viatja de Menorca a València, via Palma.

Dia 23

- Viatja de València a Menorca, via Palma.
- A Ciutadella, despatxa assumptes en el Seminari Diocesà.

Dia 24

- A l'Església Catedral, presideix l'Eucaristia i el Ritus d'Admissió a Ordes del seminarista Francesc Cardona.
- Visita la comunitat de franciscanes de Ciutadella.
- Es reuneix amb els residents i la comunitat de la Casa Sacerdotal.
- A l'Església Catedral, presideix l'Eucaristia de Mitjanit.

Dia 25

- A Maó, visita la Casa Sacerdotal i el Monestir de les Concepcionistes.
- Presideix l'Eucaristia solemne de Nadal a la Parròquia de Santa Maria de dita ciutat.
- A les dependències parroquials de Santa Maria participa en la trobada i menjar de Nadal dels immigrants llatinoamericans de Maó.
- Viatja de Menorca a València, via Palma.

EL SANT PARE I LA SANTA SEU

DOCUMENTS

MENSAJE URBI ET ORBI DEL SANTO PADRE EN EL AÑO JUBILAR

Navidad, 25 de diciembre de 2000

1. "El primer hombre, Adán,
se convirtió en ser vivo.
el último Adán,
en espíritu que da vida" (1 Co 15, 45).
Esto es lo que afirma el apóstol Pablo
resumiendo el misterio de la humanidad redimida por Cristo.
Misterio oculto en el designio eterno de Dios,
misterio que, en cierto modo, se ha hecho historia
con la Encarnación del Verbo eterno del Padre;
misterio que la Iglesia revive con intensa emoción
en esta Navidad del Año Dos mil,
Año del Gran Jubileo.
Adán, el primer "hombre vivo",
Cristo, "espíritu que da vida":
las palabras del Apóstol nos invitan a mirar en profundidad,
a reconocer en el Niño nacido en Belén
al Cordero inmolado que desvela el sentido de la historia
(cf. Ap 5, 7-9).
En su nacimiento se han encontrado el tiempo y la eternidad:
Dios en el hombre y el hombre en Dios.
2. "El primer hombre, Adán, se convirtió en ser vivo".
El genio inmortal de Miguel Ángel

ha representado en la bóveda de la Capilla Sixtina el instante en el que Dios Padre da la energía vital al primer hombre, haciendo de él un "ser vivo".

Entre el dedo de Dios y el del hombre, acercándose uno a otro hasta casi tocarse, parece pasar una corriente invisible:

Dios infunde en el hombre un latido de su misma vida, lo crea a su propia imagen y semejanza.

En ese soplo divino está el origen de la singular dignidad del ser humano, de su inagotable nostalgia de infinito.

A aquel instante del misterio insondable, en que la vida humana comienza sobre la tierra, se dirige la mente en este día

contemplando al Hijo de Dios

que se hace hijo del hombre,

contemplando el rostro eterno de Dios

que brilla en el rostro de un Niño.

3. "El primer hombre, Adán, se convirtió en ser vivo" por la llama divina que se le infundió.

el hombre es un ser inteligente y libre,

y por eso capaz de decidir responsablemente sobre sí mismo y sobre el propio destino.

El grandioso fresco de la Sixtina continúa con la escena del pecado original:

la serpiente, enroscada en el árbol,

induce a los primeros padres a comer el fruto prohibido.

El genio del arte y la intensidad del símbolo bíblico

se conjugan perfectamente para evocar

aquel momento dramático, que inaugura para la humanidad una historia de rebelión, de pecado y de dolor.

Pero, ¿podía Dios olvidar la obra de sus manos, la obra maestra de la creación?

Conocemos la respuesta de la fe:

"al llegar la plenitud de los tiempos,

envió Dios a su Hijo, nacido de mujer,

nacido bajo la ley,

para rescatar a los que se hallaban bajo la ley,

y para que recibiéramos la filiación adoptiva" (Ga 4, 4-5)
Resuenan con singular elocuencia
estas palabras del apóstol Pablo,
mientras contemplamos el maravilloso acontecimiento de la Navidad
en el año del Gran Jubileo.

En el recién Nacido, recostado en un pesebre,
saludamos al "nuevo Adán"
que se hizo para nosotros "espíritu dador de vida".
Toda la historia del mundo está dirigida hacia Él,
nacido en Belén para devolver esperanza
a cada hombre sobre la faz de la tierra.

4. Desde el pesebre, la mirada se extiende hoy a toda la humanidad,
destinataria de la gracia del "segundo Adán",
aunque siempre heredero del pecado del "primer Adán".

¿No es acaso aquel primer "no" a Dios,
reiterado en el pecado de cada hombre,
lo que continúa desfigurando el rostro de la humanidad?

Niños maltratados, humillados y abandonados,
mujeres violentadas y explotadas,
jóvenes, adultos, ancianos marginados,
interminables comitivas de exiliados y prófugos,
violencia y guerrilla en tantos rincones del planeta.

Pienso con preocupación en Tierra Santa,
donde la violencia continúa ensangrentando
el difícil camino de la paz.

Y, ¿qué decir de varios Países

- pienso en este momento particularmente en Indonesia -
donde nuestros hermanos en la fe
pasan por una difícil situación de dolor y de sufrimiento?

No podemos olvidar hoy
que las sombras de la muerte amenazan
la vida del hombre en cada una de sus fases
e insidian especialmente

sus primeros momentos y su ocaso natural.

Se hace cada vez más fuerte la tentación
de apoderarse de la muerte procurándola anticipadamente,
casi como si se fuera árbitro de vida propia o ajena.

Estamos ante síntomas alarmantes
de la "cultura de la muerte",

que son una seria amenaza para el futuro.

5. Pero, por más densas que parezcan las tinieblas, es más fuerte aún la esperanza del triunfo de la Luz surgida en la Noche Santa de Belén.

Hay mucho bien hecho en silencio por hombres y mujeres que viven cotidianamente su fe, su trabajo, su dedicación a la familia y al bien de la sociedad.

Además, es alentador el empeño de cuantos, incluso en el ámbito público, se esfuerzan para que se respeten los derechos humanos de cada uno y crezca la solidaridad entre los pueblos de culturas diversas, para que sea condonada la deuda de los Países más pobres y para que se llegue a dignos acuerdos de paz entre las Naciones implicadas en funestos conflictos.

6. A los Pueblos que en todas las partes del mundo se orientan con valentía hacia los valores de la democracia, de la libertad, del respeto y de la acogida recíproca, a cada persona de buena voluntad,

sea cual sea la cultura a la que pertenezca, se dirige hoy el gozoso anuncio de Navidad:

"Paz en la tierra a los hombres que Dios ama" (cf. Lc 2, 14).

A la humanidad que se asoma al nuevo milenio, tú, Señor Jesús, nacido para nosotros en Belén,

le pides el respeto de toda persona,

sobre todo si es pequeña y débil;

le pides que renuncie a cualquier forma de violencia,

a las guerras, los abusos, los atentados a la vida.

¡Tú, Cristo, que contemplamos hoy

en brazos de María,

eres el fundamento de nuestra esperanza!

Nos lo recuerda el apóstol Pablo:

"pasó lo viejo,

todo es nuevo" (2 Co 5, 17).

En ti y sólo en ti se ofrece al hombre

la posibilidad de ser una "criatura nueva".

¡Gracias por este don tuyo, Niño Jesús!

¡Feliz Navidad a todos!

**MENSAJE DE SU SANTIDAD JUAN PABLO II
PARA LA CELEBRACION DE LA JORNADA MUNDIAL
DE LA PAZ. 1 ENERO 2001**

**DIÁLOGO ENTRE LAS CULTURAS
PARA UNA CIVILIZACIÓN DEL AMOR Y LA PAZ**

1. Al inicio de un nuevo milenio, se hace más viva la esperanza de que las relaciones entre los hombres se inspiren cada vez más en el ideal de una fraternidad verdaderamente universal. Sin compartir este ideal no podrá asegurarse de modo estable la paz. Muchos indicios llevan a pensar que esta convicción está emergiendo con mayor fuerza en la conciencia de la humanidad. El valor de la fraternidad está proclamado por las grandes « cartas » de los derechos humanos; ha sido puesto de manifiesto concretamente por grandes instituciones internacionales y, en particular, por la Organización de las Naciones Unidas; y es requerido, ahora más que nunca, por el proceso de globalización que une de modo creciente los destinos de la economía, de la cultura y de la sociedad. La misma reflexión de los creyentes, en la diversas religiones, tiende a subrayar cómo la relación con el único Dios, Padre común de todos los hombres, favorece el sentirse y vivir como hermanos. En la revelación de Dios en Cristo, este principio está expresado con extrema radicalidad: « Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor » (1 Jn 4,8).

2. Al mismo tiempo, sin embargo, no se puede ocultar que las señales apenas evocadas han sido oscurecidas por vastas y densas sombras. La humanidad empieza esta nueva etapa de su historia con heridas todavía abiertas; está marcada en muchas regiones por duros y sangrientos conflictos; conoce la dificultad de una solidaridad más difícil en las relaciones entre los hombres de diferentes culturas y civilizaciones, cada vez más cercanas e interactivas sobre los mismos territorios. Todos conocen cuán difícil es conciliar las razones de los contendientes cuando los ánimos están encendidos y exasperados a causa de antiguos odios y de graves problemas que dificultan el encontrar solución. Pero no menos peligrosa para el futuro de la paz sería la incapacidad de afrontar con sabiduría los problemas suscitados por la nueva organización que la humanidad, en muchos Países, va asumiendo debido a la aceleración de los procesos migratorios y de la convivencia nueva que surge entre personas de diversas culturas y civilizaciones.

3. Por eso, me ha parecido urgente invitar a los creyentes en Cristo, y con ellos a todos los hombres de buena voluntad, a reflexionar sobre el diálogo

entre las diferentes culturas y tradiciones de los pueblos, indicando así el camino necesario para la construcción de un mundo reconciliado, capaz de mirar con serenidad al propio futuro. Se trata de un tema decisivo para las perspectivas de la paz. Me complace que también la Organización de las Naciones Unidas haya acogido y propuesto esta urgencia, declarando el año 2001 «Año internacional del diálogo entre las civilizaciones».

Naturalmente no pienso que, sobre un problema como éste, se puedan ofrecer soluciones fáciles, de inmediata aplicación. Es complicado el mero análisis de la situación, que evoluciona continuamente, ya que escapa a esquemas prefijados. A esto hay que añadir la dificultad de conjugar principios y valores que, siendo incluso idealmente compatibles, pueden manifestar concretamente elementos de tensión que no facilitan la síntesis. Está además, en la base, la dificultad que deriva del compromiso ético de cada ser humano llevado a enfrentarse con el propio egoísmo y los propios límites.

Pero precisamente por esto considero útil una reflexión común sobre esta problemática. Para este objetivo me limito aquí a ofrecer algunos principios orientadores en la escucha de lo que el Espíritu de Dios dice a las Iglesias (cf. Ap 2,7) y a toda la humanidad en este decisivo período de su historia.

El hombre y sus diferentes culturas

Considerando todas las vicisitudes de la humanidad, uno se queda asombrado frente a las manifestaciones complejas y varias de las culturas humanas. Cada una de ellas se diferencia de las otras por su específico itinerario histórico y por los consiguientes rasgos característicos que la hacen única, original y orgánica en su propia estructura. La cultura es expresión cualificada del hombre y de sus vicisitudes históricas, tanto a nivel individual como colectivo. En efecto, la inteligencia y la voluntad le mueven incesantemente a «cultivar los bienes y los valores de la naturaleza»,¹ plasmando en unas síntesis culturales cada vez más altas y sistemáticas los conocimientos fundamentales que se refieren a todos los aspectos de la vida y, en particular, los que atañen a su convivencia social y política, a la seguridad y al desarrollo económico, a la elaboración de los valores y significados existenciales, sobre todo de naturaleza religiosa, que permiten a su situación individual y comunitaria desarrollarse según modalidades auténticamente humanas.²

5. Las culturas se caracterizan siempre por algunos elementos estables y duraderos y por otros dinámicos y contingentes. En un primer momento, la consideración de una cultura ofrece sobre todo los aspectos característicos que la diferencian de la cultura del observador, asegurándole un carácter típico en el cual convergen elementos de la más diversa naturaleza. En la mayor parte de los casos las culturas se desarrollan sobre territorios concretos, cuyos elementos geográficos, históricos y étnicos se entrelazan de modo original e irrepetible. Este «carácter típico» de cada cultura se refleja, de modo más o menos relevante, en las personas que la tienen, en un dinamismo continuo de influjos en cada uno de los sujetos humanos y de las aportaciones que éstos, según su capacidad y su genio, dan a la propia cultura. En cualquier caso, ser hombre significa necesariamente existir en una determinada cultura. Cada persona está marcada por la cultura que respira a través de la familia y los grupos humanos con los que entra en contacto, por medio de los procesos educativos y las influencias ambientales más diversas y de la misma relación fundamental que tiene con el territorio en el que vive. En todo esto no hay ningún determinismo, sino una constante dialéctica entre la fuerza de los condicionamientos y el dinamismo de la libertad.

Formación humana y pertenencia cultural

La acogida de la propia cultura como elemento configurador de la personalidad, especialmente en la primera fase del crecimiento, es un dato de experiencia universal, cuya importancia no se debe infravalorar. Sin este enraizamiento en un humus definido, la persona misma correría el riesgo de verse expuesta, en edad aún temprana, a un exceso de estímulos contrastantes que no ayudarían el desarrollo sereno y equilibrado. Sobre la base de esta relación fundamental con los propios «orígenes» —a nivel familiar, pero también territorial, social y cultural— es donde se desarrolla en las personas el sentido de la «patria», y la cultura tiende a asumir, unas veces más y otras menos, una configuración «nacional». El mismo Hijo de Dios, haciéndose hombre, recibió, con una familia humana, también una «patria». Él es para siempre Jesús de Nazaret, el Nazareno (cf. Mc 10,47; Lc 18,37; Jn 1,45; 19,19). Se trata de un proceso natural en el cual las instancias sociológicas y psicológicas actúan entre sí, con efectos normalmente positivos y constructivos. El amor patriótico es, por eso, un valor a cultivar, pero sin restricciones de espíritu, amando juntos a toda la familia

humana³ y evitando las manifestaciones patológicas que se dan cuando el sentido de pertenencia asume tonos de autoexaltación y de exclusión de la diversidad, desarrollándose en formas nacionalistas, racistas y xenóforas.

7. Si por esto es importante, por un lado, saber apreciar los valores de la propia cultura, por otro es preciso tomar conciencia de que cada cultura, siendo un producto típicamente humano e históricamente condicionado, también implica necesariamente unos límites. Para que el sentido de pertenencia cultural no se transforme en cerrazón, un antídoto eficaz es el conocimiento sereno, no condicionado por prejuicios negativos, de las otras culturas. Por lo demás, en un análisis atento y riguroso, frecuentemente las culturas muestran, por encima de sus manifestaciones más externas, elementos comunes significativos. Esto se puede ver también en la sucesión histórica de culturas y civilizaciones. La Iglesia, mirando a Cristo, que revela el hombre al hombre,⁴ y apoyada en la experiencia alcanzada en dos mil años de historia, está convencida de que «por encima de todos los cambios, hay muchas cosas que no cambian».⁵ Esta continuidad está basada en características esenciales y universales del proyecto de Dios sobre el hombre.

Las diferencias culturales han de ser comprendidas desde la perspectiva fundamental de la unidad del género humano, dato histórico y ontológico primario, a la luz del cual es posible entender el significado profundo de las mismas diferencias. En realidad, sólo la visión de conjunto tanto de los elementos de unidad como de las diferencias hace posible la comprensión y la interpretación de la verdad plena de toda cultura humana.⁶

Diversidad de culturas y respeto recíproco

En el pasado las diferencias entre las culturas han sido a menudo fuente de incomprensiones entre los pueblos y motivo de conflictos y guerras. Pero todavía hoy, por desgracia, en diversas partes del mundo constatamos, con creciente aprensión, la polémica consolidación de algunas identidades culturales contra otras culturas. Este fenómeno puede, a largo plazo, desembocar en tensiones y choques funestos, y por lo menos hace difícil la condición de algunas minorías étnicas y culturales, que viven en un contexto de mayorías culturalmente diversas, propensas a actitudes y comportamientos hostiles y racistas.

Ante esta situación, todo hombre de buena voluntad debe interrogarse sobre las orientaciones éticas fundamentales que caracterizan la experien-

cia cultural de una determinada comunidad. En efecto, las culturas, igual que el hombre que es su autor, están marcadas por el «misterio de iniquidad» que actúa en la historia humana (cf. 2 Ts 2,7) y tienen también necesidad de purificación y salvación. La autenticidad de cada cultura humana, el valor del ethos que lleva consigo, o sea, la solidez de su orientación moral, se pueden medir de alguna manera por su razón de ser en favor del hombre y en la promoción de su dignidad a cualquier nivel y en cualquier contexto.

9. Si tan preocupante es la radicalización de las identidades culturales que se vuelven impermeables a cualquier influjo externo beneficioso, no es menos arriesgada la servil aceptación de las culturas, o de algunos de sus importantes aspectos, como modelos culturales del mundo occidental que, ya desconectados de su ambiente cristiano, se inspiran en una concepción secularizada y prácticamente atea de la vida y en formas de individualismo radical. Se trata de un fenómeno de vastas proporciones, sostenido por poderosas campañas de los medios de comunicación social, que tienden a proponer estilos de vida, proyectos sociales y económicos y, en definitiva, una visión general de la realidad, que erosiona internamente organizaciones culturales distintas y civilizaciones nobilísimas. Por su destacado carácter científico y técnico, los modelos culturales de Occidente son fascinantes y atrayentes, pero muestran, por desgracia y siempre con mayor evidencia, un progresivo empobrecimiento humanístico, espiritual y moral. La cultura que los produce está marcada por la dramática pretensión de querer realizar el bien del hombre prescindiendo de Dios, supremo Bien. Pero «sin el Creador —ha advertido el Concilio Vaticano II— la criatura se diluye».⁷ Una cultura que rechaza referirse a Dios pierde la propia alma y se desorienta transformándose en una cultura de muerte, como atestiguan los trágicos acontecimientos del siglo XX y como demuestran los efectos nihilistas actualmente presentes en importantes ámbitos del mundo occidental.

Diálogo entre las culturas

De manera análoga a lo que sucede en la persona, que se realiza a través de la apertura acogedora al otro y la generosa donación de sí misma, las culturas, elaboradas por los hombres y al servicio de los hombres, se modelan también con los dinamismos típicos del diálogo y de la comunión, sobre la base de la originaria y fundamental unidad de la familia

humana, salida de las manos de Dios, que «creó, de un solo principio todo el linaje humano» (Hch 17,26).

Desde este punto de vista, el diálogo entre las culturas, tema del presente Mensaje para la Jornada Mundial de la Paz, surge como una exigencia intrínseca de la naturaleza misma del hombre y de la cultura. Como expresiones históricas diversas y geniales de la unidad originaria de la familia humana, las culturas encuentran en el diálogo la salvaguardia de su carácter peculiar y de la recíproca comprensión y comunión. El concepto de comunión, que en la revelación cristiana tiene su origen y modelo sublime en Dios uno y trino (cf. Jn 17,11.21), no supone un anularse en la uniformidad o una forzada homologación o asimilación; es más bien expresión de la convergencia de una multiforme variedad, y por ello se convierte en signo de riqueza y promesa de desarrollo.

El diálogo lleva a reconocer la riqueza de la diversidad y dispone los ánimos a la recíproca aceptación, en la perspectiva de una auténtica colaboración, que responde a la originaria vocación a la unidad de toda la familia humana. Como tal, el diálogo es un instrumento eminente para realizar la civilización del amor y de la paz, que mi venerado predecesor, el Papa Pablo VI, indicó como el ideal en el que había que inspirar la vida cultural, social, política y económica de nuestro tiempo. Al inicio del tercer milenio es urgente proponer de nuevo la vía del diálogo a un mundo marcado por tantos conflictos y violencias, desalentado a veces e incapaz de escrutar los horizontes de la esperanza y de la paz.

Potencialidades y riesgos de la comunicación global

El diálogo entre las culturas se ve hoy particularmente necesario si se considera el impacto de las nuevas tecnologías de la comunicación en la vida de las personas y de los pueblos. Vivimos en la era de la comunicación global, que está plasmando la sociedad según nuevos modelos culturales, más o menos extraños a los modelos del pasado. La información precisa y actualizada es, al menos en línea de principio, prácticamente accesible a todos, en cualquier parte del mundo.

El libre aluvión de imágenes y palabras a escala mundial está transformando no sólo las relaciones entre los pueblos a nivel político y económico, sino también la misma comprensión del mundo. Este fenómeno ofrece múltiples potencialidades en otro tiempo impensables, pero presenta tam-

bién algunos aspectos negativos y peligrosos. El hecho de que un número reducido de Países detente el monopolio de las «industrias» culturales, distribuyendo sus productos en cualquier lugar de la tierra a un público cada vez mayor, puede ser un potente factor de erosión de las características culturales. Son productos que contienen y transmiten sistemas implícitos de valor y por tanto pueden provocar en los receptores unos efectos de expropiación y pérdida de identidad.

Desafío de las migraciones

El estilo y la cultura del diálogo son particularmente significativos respecto a la compleja problemática de las migraciones, importante fenómeno social de nuestro tiempo. El éxodo de grandes masas de una región a otra del planeta, que es a menudo una dramática odisea humana para quienes se ven implicados, tiene como consecuencia la mezcla de tradiciones y costumbres diferentes, con notables repercusiones en los países de origen y en los de llegada. La acogida reservada a los inmigrantes por parte de los países que los reciben y su capacidad de integrarse en el nuevo ambiente humano representan otras tantas medidas para valorar la calidad del diálogo entre las diferentes culturas.

En realidad, sobre el tema de la integración cultural, tan debatido actualmente, no es fácil encontrar organizaciones y ordenamientos que garanticen, de manera equilibrada y ecuánime, los derechos y deberes, tanto de quien acoge como de quien es acogido. Históricamente, los procesos migratorios han tenido lugar de maneras muy distintas y con resultados diversos. Son muchas las civilizaciones que se han desarrollado y enriquecido precisamente por las aportaciones de la inmigración. En otros casos, las diferencias culturales de autóctonos e inmigrantes no se han integrado, sino que han mostrado la capacidad de convivir, a través del respeto recíproco de las personas y de la aceptación o tolerancia de las diferentes costumbres. Lamentablemente perduran también situaciones en las que las dificultades de encuentro entre las diversas culturas no se han solucionado nunca y las tensiones han sido causa de conflictos periódicos.

13. En una materia tan compleja, no hay fórmulas «mágicas»; no obstante, es preciso indicar algunos principios éticos de fondo a los que hacer referencia. Como primero entre todos se ha recordar el principio según el cual los emigrantes han de ser tratados siempre con el respeto debido a la dignidad de toda persona humana. A este principio ha de supeditarse inclu-

so la debida consideración al bien común cuando se trata de regular los flujos inmigratorios. Se trata, pues, de conjugar la acogida que se debe a todos los seres humanos, en especial si son indigentes, con la consideración sobre las condiciones indispensables para una vida decorosa y pacífica, tanto para los habitantes originarios como para los nuevos llegados. Por lo que se refiere a las características culturales que los emigrantes llevan consigo, han de ser respetadas y acogidas, en la medida en que no se contraponen a los valores éticos universales, ínsitos en la ley natural, y a los derechos humanos fundamentales.

Respeto de las culturas y «fisonomía cultural» del territorio

Más difícil es determinar hasta dónde llega el derecho de los emigrantes al reconocimiento jurídico público de sus manifestaciones culturales específicas, cuando éstas no se acomodan fácilmente a las costumbres de la mayoría de los ciudadanos. La solución de este problema, en el marco de una sustancial apertura, está vinculada a la valoración concreta del bien común en un determinado momento histórico y en una situación territorial y social concreta. Mucho depende de que arraigue en todos una cultura de la acogida que, sin caer en la indiferencia sobre los valores, sepa conjugar las razones en favor de la identidad y del diálogo.

Por otro lado, como he indicado antes, se ha de valorar la importancia que tiene la cultura característica de un territorio para el crecimiento equilibrado de los que pertenecen a él por nacimiento, especialmente en sus fases evolutivas más delicadas. Desde este punto de vista, puede considerarse plausible una orientación que tienda a garantizar en un determinado territorio un cierto «equilibrio cultural», en correspondencia con la cultura predominante que lo ha caracterizado; un equilibrio que, aunque siempre abierto a las minorías y al respeto de sus derechos fundamentales, permita la permanencia y el desarrollo de una determinada «fisonomía cultural», o sea, del patrimonio fundamental de lengua, tradiciones y valores que generalmente se asocian a la experiencia de la nación y al sentido de la «patria».

15. Es evidente que esta exigencia de «equilibrio», respecto a la «fisonomía cultural» de un territorio, no se puede lograr satisfactoriamente sólo con instrumentos legislativos, puesto que éstos carecerían de eficacia si no estuvieran fundados en el ethos de la población y, sobre todo, estarían destinados a cambiar naturalmente, cuando una cultura perdiera de hecho su

capacidad de animar un pueblo y un territorio, convirtiéndose en una simple herencia guardada en museos o monumentos artísticos y literarios.

En realidad, una cultura, en la medida en que es realmente vital, no tiene motivos para temer ser dominada, de igual manera que ninguna ley podrá mantenerla viva si ha muerto en el alma de un pueblo. Por lo demás, en el plano del diálogo entre las culturas, no se puede impedir a uno que proponga a otro los valores en que cree, con tal de que se haga de manera respetuosa de la libertad y de la conciencia de las personas. « La verdad no se impone sino por la fuerza de la misma verdad, que penetra, con suavidad y firmeza a la vez, en las almas ».⁸

Conciencia de los valores comunes

El diálogo entre las culturas, instrumento privilegiado para construir la civilización del amor, se apoya en la certeza de que hay valores comunes a todas las culturas, porque están arraigados en la naturaleza de la persona. En tales valores la humanidad expresa sus rasgos más auténticos e importantes. Hace falta cultivar en las almas la conciencia de estos valores, dejando de lado prejuicios ideológicos y egoísmos partidarios, para alimentar ese humus cultural, universal por naturaleza, que hace posible el desarrollo fecundo de un diálogo constructivo. También las diferentes religiones pueden y deben dar una contribución decisiva en este sentido. La experiencia que he tenido tantas veces en el encuentro con representantes de otras religiones —recuerdo en particular el encuentro de Asís de 1986 y el de la plaza San Pedro de 1999— me confirma en la confianza de que la recíproca apertura de los seguidores de las diversas religiones puede aportar muchos beneficios para la causa de la paz y del bien común de la humanidad.

El valor de la solidaridad

Ante las crecientes desigualdades existentes en el mundo, el primer valor que se debe promover y difundir cada vez más en las conciencias es ciertamente el de la solidaridad. Toda sociedad se apoya sobre la base del vínculo originario de las personas entre sí, conformado por ámbitos relacionales cada vez más amplios —desde la familia y los demás grupos sociales intermedios— hasta los de la sociedad civil entera y de la comunidad estatal. A

su vez, los Estados no pueden prescindir de entrar en relación unos con otros. La actual situación de interdependencia planetaria ayuda a percibir mejor el destino común de toda la familia humana, favoreciendo en toda persona reflexiva el aprecio por la virtud de la solidaridad.

A este respecto, sin embargo, se debe notar que la progresiva interdependencia ha contribuido a poner al descubierto múltiples desigualdades, como el desequilibrio entre Países ricos y Países pobres; la distancia social, dentro de cada País, entre quien vive en la opulencia y quien ve ofendida su dignidad, porque le falta incluso lo necesario; el deterioro ambiental y humano, provocado y acelerado por el empleo irresponsable de los recursos naturales. Tales desigualdades y diferencias sociales han ido aumentando en algunos casos, hasta llevar a los Países más pobres hacia una deriva imparable.

Una auténtica cultura de la solidaridad ha de tener, pues, como principal objetivo la promoción de la justicia. No se trata sólo de dar lo superfluo a quien está necesitado, sino de «ayudar a pueblos enteros —que están excluidos o marginados— a que entren en el círculo del desarrollo económico y humano. Esto será posible no sólo utilizando lo superfluo que nuestro mundo produce en abundancia, sino cambiando sobre todo los estilos de vida, los modelos de producción y de consumo, las estructuras consolidadas de poder que rigen hoy la sociedad».⁹

El valor de la paz

La cultura de la solidaridad está estrechamente unida al valor de la paz, objetivo primordial de toda sociedad y de la convivencia nacional e internacional. Sin embargo, en el camino hacia un mejor acuerdo entre los pueblos son aún numerosos los desafíos que debe afrontar el mundo y que ponen a todos ante opciones inderogables. El preocupante aumento de los armamentos, mientras no acaba de consolidarse el compromiso por la no proliferación de las armas nucleares, tiene el riesgo de alimentar y difundir una cultura de la competencia y la conflictualidad, que no implica solamente a los Estados, sino también a entidades no institucionales, como grupos paramilitares y organizaciones terroristas.

El mundo sigue sufriendo aún las consecuencias de guerras pasadas y presentes, las tragedias provocadas por el uso de minas antipersonales y por el recurso a las horribles armas químicas y biológicas. ¿Y cómo olvidar el riesgo permanente de conflictos entre las naciones, de guerras civiles den-

tro de algunos Estados y de una violencia extendida, que las organizaciones internacionales y los gobiernos nacionales se ven casi impotentes para afrontar? Ante tales amenazas, todos tienen que sentir el deber moral de adoptar medidas concretas y apropiadas para promover la causa de la paz y la comprensión entre los hombres.

El valor de la vida

Un auténtico diálogo entre las culturas, además del sentimiento del mutuo respeto, no puede más que alimentar una viva sensibilidad por el valor de la vida. La vida humana no puede ser considerada como un objeto del cual disponer arbitrariamente, sino como la realidad más sagrada e intangible que está presente en el escenario del mundo. No puede haber paz cuando falta la defensa de este bien fundamental. No se puede invocar la paz y despreciar la vida. Nuestro tiempo es testigo de excelentes ejemplos de generosidad y entrega al servicio de la vida, pero también del triste escenario de millones de hombres entregados a la crueldad o a la indiferencia de un destino doloroso y brutal. Se trata de una trágica espiral de muerte que abarca homicidios, suicidios, abortos, eutanasia, como también mutilaciones, torturas físicas y psicológicas, formas de coacción injusta, encarcelamiento arbitrario, recurso absolutamente innecesario a la pena de muerte, deportaciones, esclavitud, prostitución, compraventa de mujeres y niños. A esta relación se han de añadir prácticas irresponsables de ingeniería genética, como la clonación y la utilización de embriones humanos para la investigación, las cuales se quiere justificar con una ilegítima referencia a la libertad, al progreso de la cultura y a la promoción del desarrollo humano. Cuando los sujetos más frágiles e indefensos de la sociedad sufren tales atrocidades, la misma noción de familia humana, basada en los valores de la persona, de la confianza y del mutuo respeto y ayuda, es gravemente cercenada. Una civilización basada en el amor y la paz debe oponerse a estos experimentos indignos del hombre.

El valor de la educación

Para construir la civilización del amor, el diálogo entre las culturas debe tender a superar todo egoísmo etnocéntrico para conjugar la atención a la propia identidad con la comprensión de los demás y el respeto de la diversidad. Es fundamental, a este respecto, la responsabilidad de la educación.

Ésta debe transmitir a los sujetos la conciencia de las propias raíces y ofrecerles puntos de referencia que les permitan encontrar su situación personal en el mundo. Al mismo tiempo debe esforzarse por enseñar el respeto a las otras culturas. Es necesario mirar más allá de la experiencia individual inmediata y aceptar las diferencias, descubriendo la riqueza de la historia de los demás y de sus valores.

El conocimiento de las otras culturas, llevado a cabo con el debido sentido crítico y con sólidos puntos de referencia ética, lleva a un mayor conocimiento de los valores y de los límites inherentes a la propia cultura y revela, a la vez, la existencia de una herencia común a todo el género humano. Precisamente por esta amplitud de miras, la educación tiene una función particular en la construcción de un mundo más solidario y pacífico. La educación puede contribuir a la consolidación del humanismo integral, abierto a la dimensión ética y religiosa, que atribuye la debida importancia al conocimiento y a la estima de las culturas y de los valores espirituales de las diversas civilizaciones.

El perdón y la reconciliación

Durante el Gran Jubileo, dos mil años después del nacimiento de Jesús, la Iglesia ha vivido con particular intensidad la llamada exigente de la reconciliación. Es también una invitación significativa en el marco de la compleja temática del diálogo entre las culturas. En efecto, el diálogo es a menudo difícil, porque sobre él pesa la hipoteca de trágicas herencias de guerras, conflictos, violencias y odios, que la memoria sigue fomentando. Para superar las barreras de la incomunicabilidad, el camino a recorrer es el del perdón y la reconciliación. Muchos, en nombre de un realismo desengañado, consideran este camino utópico e ingenuo. En cambio, en la perspectiva cristiana, ésta es la única vía para alcanzar la meta de la paz.

La mirada de los creyentes se detiene a contemplar el icono del Crucificado. Poco antes de morir, Jesús exclama: «Padre perdónales, porque no saben lo que hacen» (Lc 23,34). El malhechor crucificado a su derecha, oyendo estas últimas palabras del Redentor moribundo, se abre a la gracia de la conversión, acoge el Evangelio del perdón y recibe la promesa de la felicidad eterna. El ejemplo de Cristo nos confirma que realmente se pueden derribar tantos muros que bloquean la comunicación y el diálogo entre los hombres. La mirada al Crucificado nos infunde la

confianza de que el perdón y la reconciliación pueden ser una praxis normal de la vida cotidiana y de toda cultura y, por tanto, una oportunidad concreta para construir la paz y el futuro de la humanidad.

Recordando la significativa experiencia jubilar de la purificación de la memoria, deseo dirigir a los cristianos una invitación particular, a fin de que sean testigos y misioneros de perdón y reconciliación, apresurando, con la incesante invocación al Dios de la paz, la realización de la espléndida profecía de Isaías, que se puede extender a todos los pueblos de la tierra: «Aquel día habrá una calzada desde Egipto a Asiria. Vendrá Asur a Egipto y Egipto a Asiria, y Egipto servirá a Asur. Aquel día será Israel el tercero con Egipto y Asur, objeto de bendición en medio de la tierra, pues la bendecirá el Señor de los ejércitos diciendo: “Bendito sea mi pueblo Egipto, la obra de mis manos Asur, y mi heredad Israel”» (Is 19, 23-25).

Una llamada a los jóvenes

Deseo concluir este Mensaje de paz con una invitación especial a vosotros, jóvenes de todo el mundo, que sois el futuro de la humanidad y las piedras vivas para construir la civilización del amor. Conservo en el corazón el recuerdo de los encuentros llenos de emoción y de esperanza que he tenido con vosotros durante la reciente Jornada Mundial de la Juventud en Roma. Vuestra adhesión ha sido gozosa, convencida y prometedora. En vuestra energía y vitalidad, y en vuestro amor a Cristo, he vislumbrado un porvenir más sereno y humano para el mundo.

Al sentirlos cerca, percibía dentro de mí un sentimiento profundo de gratitud al Señor, que me concedía la gracia de contemplar, a través del variopinto mosaico de vuestras diversas lenguas, culturas, costumbres y mentalidades, el milagro de la universalidad de la Iglesia, de su catolicidad y de su unidad. Por medio de vosotros he admirado la maravillosa conjunción de la diversidad en la unidad de la misma fe, de la misma esperanza y de la misma caridad, como expresión elocuente de la espléndida realidad de la Iglesia, signo e instrumento de Cristo para la salvación del mundo y para la unidad del género humano.¹⁰ El Evangelio os llama a reconstruir aquella originaria unidad de la familia humana, que tiene su fuente en Dios Padre, Hijo y Espíritu Santo.

Queridos jóvenes de cualquier lengua y cultura, os espera una tarea ardua y apasionante: ser hombres y mujeres capaces de solidaridad, de

paz y de amor a la vida, en el respeto de todos. ¡Sed artífices de una nueva humanidad, donde hermanos y hermanas, miembros todos de una misma familia, puedan vivir finalmente en la paz!

Vaticano, 8 de diciembre de 2000.

TIPOGRAFIA VATICANA

- (1) Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. past. *Gaudium et spes*, 53.
- (2) Cf. Juan Pablo II, Discurso a las Naciones Unidas, 15 de octubre de 1995.
- (3) Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. past. *Gaudium et spes*, 75.
- (4) Cf. *ibíd.*, 22.
- (5) *Ibíd.*, 10.
- (6) Cf. Juan Pablo II, Discurso a la UNESCO, 2 de junio de 1980, 6.
- (7) Const. past. *Gaudium et spes*, 36.
- (8) Conc. Ecum. Vat. II, Decl. *Dignitatis humanae*, sobre la libertad religiosa, 1.
- (9) Juan Pablo II, Carta Enc. *Centesimus annus*, 58.
- (10) Cf. Conc. Ecum. Vat. II, Const. dogm. *Lumen gentium*, 1.

EXHUMACIÓ I TRASLLAT DE JOAN HUGUET CARDONA

NOMENAMENTS

Per les presents, nomenam l'Ilm. Sr. **D. SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA**, Delegat meu, perquè presideixi el Tribunal que ha d'actuar en l'**exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies** del Servent de Déu **JOAN HUGUET CARDONA**, enterrat actualment en el Cementiri de Ferreries (Menorca) i a la posterior inhumació definitiva en el temple parroquial de Sant Bartomeu del mateix poble.

Ciudadella de Menorca, vint-i-dos d'octubre de dos mil

† **Jesús Murgui Soriano**,
Administrador Apostòlic de Menorca

Francesc Triay
Canceller-Secretari

Per les presents, nomenam el **M.I. Sr. D. GERARD VILLALONGA HELLÍN**, Promotor de Justícia en el Tribunal, que ha d'actuar en l'**exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies** del Servent de Déu **JOAN HUGUET CARDONA**, enterrat actualment en el Cementiri de Ferreries (Menorca) i a la posterior inhumació definitiva en el temple parroquial de Sant Bartomeu del mateix poble.

Ciudadella de Menorca, vint-i-dos d'octubre de dos mil

† **Jesús Murgui Soriano**,
Administrador Apostòlic de Menorca

Francesc Triay
Canceller-Secretari

Per les presents, nomenam el **M.I. Sr. D. FRANCESC TRIAY VIDAL**, Notari Actuari en el Tribunal, que ha d'actuar en l'**exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies** del Servent de Déu **JOAN HUGUET CARDONA**, enterrat actualment en el Cementiri de Ferreries (Menorca) i a la posterior inhumació definitiva en el temple parroquial de Sant Bartomeu del mateix poble.

Ciudadella de Menorca, vint-i-dos d'octubre de dos mil

† **Jesús Murgui Soriano**,
Administrador Apostòlic de Menorca

Francesc Triay
Canceller-Secretari

ACTA DE LA SESSIÓ DE CONSTITUCIÓ DEL TRIBUNAL

El dia trenta-u d'octubre de dos mil, a les 17 hores, havent estat prèviament citats, es reuneixen en el Saló del Palau Episcopal, habilitat per aquesta diligència, l'Excm. I Rvdm. Sr. D. Jesús Murgui Soriano, Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca, i, en la seva presència, l'Ilm. Sr. D. Sebastià Taltavull Anglada, el M.I. Sr. D. Gerard Villalonga Hellín, i el M.I. Sr.

D. Francesc Triay Vidal, que també actua com a Canceller-Secretari del Bisbat.

També hi són presents en qualitat de testimonis el Rvd. Sr. D. Joan Bosco Faner Bagur i el Rvd. Sr. D. Guillem Pons Pons.

Després de la pregària inicial, el Canceller-Secretari llegeix el decret de l'Excm. i Rvdm. Sr. D. Jesús Murgui Soriano, Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca, pel qual nomena el Tribunal que ha d'actuar en l'exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, enterrat actualment al Cementiri de Ferreries (Menorca) i en la seva posterior inhumació en el temple de la Parròquia de Sant Bartomeu del mateix poble.

A continuació, els nomenats per constituir dit tribunal, es disposen a manifestar, davant la S.E.R. Mons. Jesús Murgui Soriano, l'acceptació del càrrec i a prestar jurament de complir fidelment l'ofici que se'ls confia, i ho fan de la següent manera, un rere l'altre, en l'orde abans establert.

“Jo, Sebastià Taltavull Anglada, nomenat Jutge Delegat que ha d'actuar en l'exhumació, reconeixement, tractament i extracció de relíquies i posterior inhumació del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, accepto el càrrec per al qual he estat designat i juro complir fidelment l'ofici que se m'ha confiat. Que Déu em guardi i m'assisteixin aquests sants Evangelis”.

“Jo, Gerard Villalonga Hellín, nomenat Promotor de Justícia que ha d'actuar en l'exhumació, reconeixement, tractament i extracció de relíquies i posterior inhumació del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, accepto el càrrec per al qual he estat designat i juro complir fidelment l'ofici que se m'ha confiat. Que Déu em guardi i m'assisteixin aquests sants Evangelis”.

“Jo, Francesc Triay Vidal, nomenat Notari Actuari que ha d'actuar en l'exhumació, reconeixement, tractament i extracció de relíquies i posterior inhumació del Servent de Déu JOAN HUGUET CARDONA, accepto el càrrec per al qual he estat designat i juro complir fidentment l'ofici que se m'ha confiat. Que Déu em guardi i m'assisteixin aquests sants Evangelis”.

Sebastià Taltavull Anglada
Jutge Delegat

Gerard Villalonga Hellín
Promotor de Justícia

Francesc Triay Vidal
Notari-Actuari

Davant mi

† **Jesús Murgui Soriano,**

Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca

Acabada l'acceptació dels càrrecs i el jurament, se'ls fa entrega del respectiu nomenament als tres membres del Tribunal

L'acte acaba invocant la protecció de la Santíssima Verge Maria.

De tot això, jo, el Canceller-secretari, aixeco la present Acta i, en fe del que en ella s'exposa, la signo i segello amb el del Bisbat de Menorca.

Francesc Triay Vidal

Canceller-Secretari

Vist i plau

† **Jesús Murgui Soriano,**

Bisbe Administrador Apostòlic de Menorca

**ACTA DE L'OBERTURA DE LA SEPULTURA PER A
L'EXHUMACIÓ, RECONeixEMENT, TRACTAMENT DE
LES RESTES MORTALS, EXTRACCIÓ DE RELÍQUIES
I INHUMACIÓ DEL SERVENT DE DÉU**

JOAN HUGUET CARDONA, Prevere

El dia 20 de novembre de l'any dos mil, a les 12 hores del migdia, en el cementeri del poble de Ferreries (Menorca), davant l'Il·lm. Sr. Sebastià Taltavull Anglada, Jutge Delegat, acompanyat del M. I. Sr. Gerard Villalonga Hellín, Promotor de Justícia, i essent present el sotascribit Notari Actuari, M. I. Sr. Francesc Triay Vidal, i els membres vocals del Tribunal, Rvd. Sr. Joan Bosco Faner Bagur, Rector de la Parròquia de St. Bartomeu, de Ferreries, i el Rvd. Sr. Guillem Pons Pons, Vice-Postulador d'aquesta Causa, amb els tres germans del Servent de Déu, Francesc, Vicent i Maria, i un nebot, Sr. Francesc Huguet Rotger, així com el Batle, Sr. Roman Sintes, i el Tinent Batle, Sr. Josep Carreras, de l'Ajuntament de Ferreries, del Dr. Sr. Lluís Navas Casals i Sra. Joana Quintana Seguí, i de dues Infermeres, Sra. Pilar Marqués Faner i Sra. Margarida Mesquida Faner, es dirigeixen cap al nínxol on consta certament, pel testimoni dels seus germans i de la inscripció de la pedra que el clou, la sepultura del Servent de Déu, Joan Huguet Cardona, Prevere.

Allà hi eren presents els dos fossers del cementeri que començaren el seu treball apartant la làpida de marbre que cobria el nínxol, i també una altra pedra trobada davall, amb la mateixa inscripció que, segons els presents, tancava la primera sepultura del Servent de Déu, abans de ser traslladat al seu actual emplaçament.

Obert el nínxol, en una primera inspecció ocular es va constatar que tota la llenya s'havia podrit i que per aquest motiu seria quasi bé impossible procedir a l'extracció de les restes amb la caixa, per la qual cosa fou necessari introduir una llarga planxa de zinc, a manera de pala, amb què es van poder extreure fàcilment. Una vegada fora, es va poder comprovar que a la part frontal de la caixa hi havia les lletres inicials J.H.C., corresponents a Joan Huguet Cardona i, les restes estaven cobertes amb una casulla esgrogueïda i galons daurats que per la humitat havien tornat verds. El cap estava cobert de cabells i es veia el tall de l'autòpsia. Una vegada feta l'observació visual i realitzades algunes fotografies, les restes, col·locades en un vehicle foren traslladades a la Rectoria de la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, per poder treballar més fàcilment en la separació i classificació de les despulles i es van dipositar en una habitació de la planta superior, habilitada a l'efecte, que va quedar tancada en clau, degudament custodiada pel Sr. Rector de la Parròquia.

A les quatre del capvespre del mateix dia van acudir de nou a la Rectoria l'esmentat equip metge i el Tribunal, i s'iniciaren les operacions de neteja dels ossos, per tal de desprendre la terra i la pols òssia que s'hi trobaven adherides i, a continuació, del bany en un líquid desinfectant, confeccionat per quatre parts d'alcohol desnaturalitzat, una part d'alcohol alcanforat i dues cullarades d'àcid oxàlic. Perquè es poguessin eixugar millor, es van estendre damunt de la planxa de zinc emprada per a l'exhumació i es va posar en funcionament un aparell deshumidificador.

El Jutge Delegat prengué jurament, segons la norma del Dret, a l'equip metge: el Dr. Lluís Navas Casals i les infermeres Pilar Marqués Faner, Margarida Mesquida Faner i Joana Quintana Seguí i Maria Huguet Cardona.

A continuació es procedeix a catalogar les despulles del Servent de Déu Joan Huguet Cardona, amb el següent resultat:

SERVENT DE DÉU JOAN HUGUET CARDONA

Cap:

El crani presenta oberta la bòveda cranial, prova inequívoca que li fou practicada necròpsia. Així, el cap consta de tres elements: a) bòveda cranial; b) resta del crani degudament configurat; i c) el maxil·lar inferior.

Sobre l'arc cigomàtic esquerre i en la part inferior de l'ala major de l'esfenoide, i en la part anterior escamosa de l'os temporal, es troba un orifici d'entrada de 10 mm. de diàmetre, causat pel projectil, amb orifici de sortida que afecta l'àrea que abraça l'ala externa de l'apòfisi pterigoides de l'os esfenoide i la fissura petroescamosa de l'os temporal.

El maxil·lar superior es troba complert i amb totes les peces dentals.

A la base de la branca ascendent esquerra del maxil·lar inferior s'observa una destrossa provocada, sens dubte, per un projectil.

Tronc:

Dos omòplats

Dues clavícules

Un esternó

Set vèrtebres cervicals

Dotze vèrtebres dorsals

Cinc vèrtebres lumbar

Vint-i-quatre costelles, alguna fragmentada

Dos copsals incomplets

Un sacre deteriorat

Extremitat superior dreta

Húmer

Radi i el cúbit

Ossos del carp

Cinc metacarps

Cinc falanges

Extremitat superior esquerra

Húmer

Radi i cúbit

Ossos del carp

Cinc metacarps

Tres falanges

Extremitats inferiors

Dos fèmurs

Dues tíbies

Dos peronés sense “maleolos”

Una ròtula

Els ossos dels peus es troben en mal estat, tot i així es pot distingir dos calcanis, dos astràgals, sis metatars.

S’han trobat, a més, fragments molt petits de difícil classificació; una bala; pols òssia, un crucifix d’11 centímetres, diversos botons, grans possiblement de Rosari, i quantitat de pèl i cabells, així com la sotana que portava, bastant deteriorada, i restes podrides de la casulla i del maniple.

Queden separats per a relíquies:

Ossos del carp i metacarps

Ossos dels peus: astràgals i calcani

Primera i segona vèrtebres

Tercera i quarta cervicals

Es procedeix a donar un tractament de conservació i es deixen els ossos perquè es puguin eixugar.

El Tribunal i l’equip metge quedaren d’acord per continuar el dijous, 23 de novembre, a les 4 del capvespre, per deixar enllestit el tractament de les despulles i preparar-les per a ser introduïdes dins l’arqueta construïda a l’efecte i retirar les relíquies.

El divendres dia 24 de novembre, entre les 16 i 18 hores del capvespre, es procedeix a guardar les despulles mortals en l’arqueta corresponent. És de llenya, de color natural enfosquit, amb les mides següents: 90 cm. de llargada, per 25 cm. d’amplada i 33 cm. d’alçada. L’interior de l’arqueta es troba folrada de vellut vermell.

Al fons de l’esmentada arqueta es col·loca una capsula de vidre de les següents mides: 80 cm. de llargada, per 20 cm. d’amplada i 10 cm. d’alçada. A l’interior es va dipositar la matèria orgànica mesclada amb alguns fragments molt deteriorats de la vestimenta del Servent de Déu.

Sobre aquesta capsula de vidre, degudament precintada, es van col·locar els ossos de la relació esmentada anteriorment, exceptuant les relíquies que restaran custodiades al Palau Episcopal.

Les restes van quedar embolcallades en una tela blanca lligades amb dos llaços vermells i cobertes amb una tela de seda de color vermell.

També es va preparar un tub metàl·lic, on s’hi han introduït monedes de curs legal, el Diari Menorca del dia 26 de novembre, el Full Dominical corresponent al mateix diumenge, els llibret de les Propostes de l’Assem-

blea Diocesana, el llibret del Pla Pastoral Diocesà 1999-2002, el llibre del Pelegrí editat per la nostra Diòcesi en ocasió de l'Any Jubilar i l'original de la present Acta degudament complimentada.

L'arqueta amb les despulles del Servent de Déu, les seves relíquies i el tub metàl·lic van quedar custodiats a l'habitació de la Rectoria fins al diumenge, 26 de novembre.

A les 16 hores del dia d'avui, diumenge, dia 26 de novembre, es troben de nou els membres del Tribunal a la Rectoria de la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, presidits per l'Excm. i Rvdm. Mons. Jesús Murgui Soriano, Bisbe-Administrador Apostòlic de Menorca.

El Sr. Bisbe, informat pel Sr. Jutge Delegat de totes les actuacions dutes a terme, ha comprovat personalment i ha donat el seu vist-i-plau que tot s'ha dut a terme acuradament, segons les disposicions vigents.

A les 16'30 hores del capvespre s'ha anat a l'església parroquial de Sant Bartomeu en processó, en la qual els preveres i el Sr. Bisbe han portat l'arqueta amb les despulles del Servent de Déu.

Al Pla de l'Església el Sr. Batlle de Ferreries ha pronunciat unes paraules, destacant l'honor que suposa aquest testimoni valent d'un fill del poble.

La processó ha avançat silenciosament enmig d'una gernació present a la plaça per tal de poder participar en aquesta celebració.

En arribar s'ha dipositat l'arqueta oberta davant de l'altar perquè pugui ser contemplada per tot el poble present i s'ha començat la celebració de l'Eucaristia d'acció de gràcies en la Solemnitat de Crist Rei.

Han concelebrat amb el Sr. Bisbe els membres del Tribunal i gran part dels preveres de la diòcesi.

El Sr. Bisbe-Administrador Apostòlic, ha explicat el sentit d'aquest acte i el Notari ha llegit les Actes, que signades pel Tribunal, el Sr. Rector de la Parròquia, el Sr. Vicepostulador, l'equip metge i la germana del Servent de Déu, són introduïdes en el tub metàl·lic abans esmentat.

El Sr. Jutge Delegat ajudat pel Sr. Promotor de Justícia precinta l'arqueta, la lacra i segella amb el del Bisbat de Menorca.

La Missa ha continuat amb la participació dels fidels: en les lectures, peticions i cants. El Sr. Bisbe ha pronunciat una adequada i bella homilia.

Al final de la celebració Eucarística, s'ha organitzat el trasllat de l'arqueta des del Presbiteri a la Capella de la Pau. Arribats a aquest lloc, els quatre preveres que duen l'arqueta, la dipositen a l'interior del sarcòfag de pedra de Menorca, de 118 cm. de llargada, per 40 cm. d'amplada, per 50 cm. d'alçada. Es clou el sarcòfag amb una coberta de pedra de 124 cm. de llargada, per 46 cm. d'amplada, per 25 cm. d'alçada. A la part frontal del

sarcòfag apareixen esculpides, d'esquerra a dreta, la silueta de l'església de Sant Bartomeu, la palma i el calze martirial. A la coberta hi figura gravada la inscripció JOAN HUGUET CARDONA, PREVERE.

El Sr. Jutge Delegat ha ordenat al sotascrit Notari que aixequi Acta de tot el que s'ha fet i, en presència del Sr. Bisbe i amb ell, juntament amb el Promotor de Justícia, els Vocals del Tribunal, el Metge, les tres Infermeres, la germana del Servent de Déu i altres testimonis signen amb aquest ordre:

† **Jesús MURGUI SORIANO**

Bisbe-Administrador Apostòlic de Menorca

Sebastià TALTAVULL ANGLADA

Jutge Delegat

Gerard VILLALONGA HELLÍN

Promotor de Justícia

Joan Bosco FANER BAGUR

Rector de Ferreries

Guillem PONS PONS

Vicepostulador

Lluís NAVAS CASALS

Metge Forense

Pilar MARQUÉS FANER

Infermera

Margarida MESQUIDA FANER

Infermera

Joana QUINTANA SEGUÍ

Infermera

Maria HUGUET CARDONA

Germana

De tot açò, jo, el sotascrit Notari he aixecat Acta, en don fe, firmant-ho i segellant-ho amb el segell del Bisbat.

A Ferreries, vint-i-sis de novembre del dos mil, Any Jubilar.

Francesc TRIAY VIDAL

CONFIRMACIONES

Durant els mesos d'octubre, novembre i desembre, el Sr. Bisbe, Administrador Apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, ha conferit el sagrament de la Confirmació en les parròquies que a continuació es detallen:

Octubre 21	Sant Francesc de Maó	14
Desembre 7	La Concepció	22

I el Sr. Vicari General, Mn. Sebastià Taltavull Anglada, ha conferit el sagrament de la Confirmació en les parròquies que a continuació es detallen:

Novembre 11	Sant Bartomeu de Ferreries	36
Novembre 26	El Carme de Maó	18

IN PACE CHRISTI

El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic encomana a la pregària de la comunitat diocesana aquesta religiosa cridada a la casa del Pare el dia:

- 27 de novembre de 2000 – Sor Araceli Tudurí Pons
- 31 de desembre de 2000 – Sor Margarita Pons Rotger

Sor Araceli Tudurí Pons

Moria a l'Hospital Verge del Toro de Maó Sor Araceli Tudurí Pons, natural de Maó, el passat 27 de novembre. Religiosa Franciscana Filla de la Misericòrdia des del 15 d'octubre de 1941, havia nascut el 7 d'abril de 1913. Tot i que va passar uns quants anys a Mallorca, la major part de la seva vida vocacional la va passar a Menorca, convivint a totes les comunitats que les franciscanes tenen a l'Illa. En l'actualitat formava part de la comunitat de germanes franciscanes major del convent des carrer d'Es Degollador, a Ciutadella.

Les seves germanes manifesten que era una religiosa dedicada a la gent gran i als malalts. Va ser mestra de postulants, però la seva major part la va dedicar a visitar malalts i majors, ajudant en les tasques de dispensari. Alegre i atenta, era una dona de bon caràcter. Als 87 anys d'edat Déu l'ha cri-

dada a gaudir de la vida per sempre. Descansi en pau, Sor Araceli Tudurí Pons.

Sor Margarita Pons Rotger

L'últim dia de l'any 2000 moria la ferrerienca Sor Margartia Pons Rotger, que havia ingressat a la congregació de Germanes Franciscanes Filles de la Misericòrdia el 1941. Formà part de les comunitats de Ferreries, Mercadal, i darrerament a Ciutadella, a la casa de germanes majors. També fou destinada a Mallorca.

La seva dedicació més plena fou a Madrid, Ciudad Real i en la província de Càceres. La seva tasca a Vallecas (zona marginal de Madrid) té semblants al treball de la mare Teresa de Calcuta, en total anonimats, sempre preocupada pels més necessitats. Austera, amb esperit d'oració i de visió de futur que connectava amb la gent senzilla. Al cel sia.

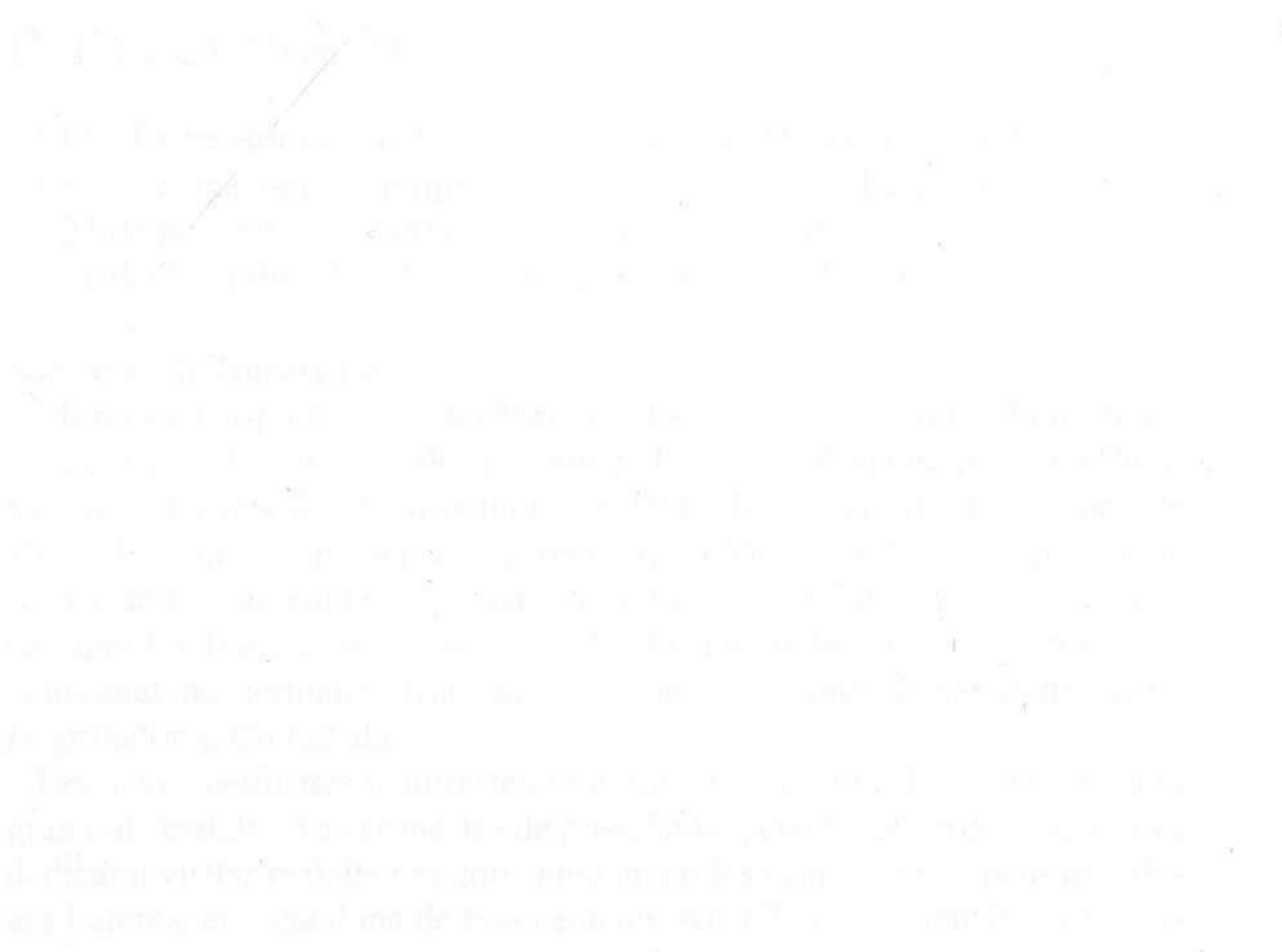
En el presente informe se describe el desarrollo de las actividades realizadas durante el curso lectivo 1997-1998 en el área de Matemática, correspondiente al nivel de secundaria. El informe está estructurado en tres partes: una introducción, un desarrollo de las actividades y una conclusión.

La introducción describe el contexto de las actividades, el nivel de secundaria y el curso lectivo 1997-1998. El desarrollo de las actividades describe las actividades realizadas durante el curso lectivo, organizadas en tres bloques de actividades. La conclusión describe los resultados de las actividades y las recomendaciones para el futuro.

El primer bloque de actividades se refiere a la enseñanza de los números reales. En este bloque se describen las actividades realizadas para enseñar los números reales, incluyendo la construcción de la recta real y la comparación de números reales.

El segundo bloque de actividades se refiere a la enseñanza de las operaciones con números reales. En este bloque se describen las actividades realizadas para enseñar las operaciones con números reales, incluyendo la suma, la resta, la multiplicación y la división.

El tercer bloque de actividades se refiere a la enseñanza de las propiedades de los números reales. En este bloque se describen las actividades realizadas para enseñar las propiedades de los números reales, incluyendo la propiedad asociativa, la propiedad conmutativa y la propiedad distributiva.

CARTES ALS PREVERES

6 d'octubre de 2000

CARTA RECÉS DE PREGÀRIA D'OCTUBRE

Benvolgut en el Senyor:

Com ja vam adelantar en el calendari diocesà i l'específic per als preveres, els preveres tindrem, si Déu ho vol, el proper dimecres, dia 11 d'octubre i al Seminari, el primer Recés de Pregària d'aquest curs seguint l'estil del curs passat: pregària comunitària, personal i compartint en grup (els qui lliurement ho vulguin fer) la lectio divina.

El calendari que ja tens especifica quins recessos són al Seminari i quins al Santuari del Toro.

Començarem a les 11 del matí amb la pregària de Sexta,

A continuació el temps de pregària personal.

De 12 a 13:15, la Lectio divina en grup i l'Ofici de Lectura.

A les 13:45, dinar (t'agraïrem avisos a les monges telefonant al manco el dia abans: 071382137). Acabarem després de dinar. Convé dur la Litúrgia de les Hores.

El material que seguirem utilitzant és el proposat per a recessos de preveres en una diòcesi que està introduint, com ja ho feim des de l'any passat, la lectura creient de la Paraula de Déu entre els laics de les nostres parròquies i comunitats. És prou important que si nosaltres hem de promocionar aquesta lectura i acompanyar els qui han d'animar els grups o fer-ho nosaltres mateixos, siguem els primers com a presbiteri diocesà que ho experimentem. Enguany ens centrarem en la Carta sobre el Ministeri

Apostòlic (2 Co 2, 14-7,4), amb un fragment escollit per a cada Recés de Pregària.

Algú va comentar l'any passat en un dels recessos al Seminari: "realment quan ens reunim en torn de la Paraula de Déu i pregam junts, ens és més fàcil entendre'ns...". Segurament, des de l'Evangelí tot és més senzill i el nostre treball pastoral compartit més encoratjador. Trobar-nos junts cada mes per pregar és un do que no podem desestimar, ens fa bé personalment, fa bé a les comunitats a què servim i és una ocasió més que privilegiada per a la nostra espiritualitat i amistat sacerdotals.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

2 de novembre de 2000

CARTA EN EL DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Benvolgut en el Senyor:

Em plau fer-te arribar el material que hem preparat per a la celebració del Dia de l'Església Diocesana, el qual juntament amb totes les dades i reflexions que surten en el Full Dominical especial d'aquest diumenge 19 de novembre de 2000, et poden donar elements suficients per a la reflexió de les respectives comunitats parroquials i esglésies.

Et suggerim, a part de tot el que es pugui dir a l'homília en consonància amb els textos bíblics, que hi hagi un moment en el qual s'expliqui el sentit de la col·lecta d'aquest dia de l'Església Diocesana. Aniria bé, si et sembla oportú, abans de la mateixa col·lecta i estant tots asseguts: una motivació més immediata pot ajudar a entendre més bé el sentit litúrgic de l'ofrena feta per tots, signe de la comunicació cristiana de béns.

A la reunió tinguda al Toro fa amb els Consells Parroquials d'Economia també es va veure la necessitat d'ampliar la reflexió sobre la gestió econòmica i la comunicació cristiana de béns al Consell Parroquial i altres grups de la parròquia, a fi que la sensibilització sobre l'autofinançament arribi a la més gent possible. Pensam prest iniciar una nova campanya de subscriptors, com també estam disposats a col·laborar en la seva presentació i promoció.

En aquesta tramesa hi ha: l'editorial que apareix en el Full Dominical especial titulada "Compromesos amb l'Església", una reflexió sobre "El Jubileu i el diner" que serveix també de presentació d'una Declaració del Consell Nacional de la solidaritat i la Comissió Social del Bisbes de França. També i a nivell litúrgic, uns textos indicatius per a les celebracions de l'Eucaristia d'aquest "Dia de l'Església Diocesana".

Recordar-te també, com ja està anunciat en diferents ocasions, que els dies 22 i 23 de novembre, dimecres i dijous, tindrà lloc al Toro les Jornades de Formació permanent corresponents a aquest primer trimestre. El tema bíblic: la presentació de l'Evangelí de Lluç (Cicle C de l'Any Litúrgic), a càrrec del salesià Jordi Latorre. L'horari: de 10,30 a 17,00 cada dia. Convé avisar les monges del Toro per a la qüestió del dinar: 971375060. També i sobre el mateix tema dirigirà una conferència a Ciutadella (dimarts) i a Maó (dimecres) dirigida als seglars. Convida a tots els qui puguis a assistir-hi, ja que és una nova oportunitat de formació bíblica.

Si Déu ho vol, el diumenge dia 26 de novembre, a les 16,30 h. del capvespre es procedirà al trasllat i inhumació de les restes mortals del prevere màrtir Joan Huguet Cardona a la parròquia de sant Bartomeu de Ferreries. L'hora vol facilitar l'assistència de tots els preveres a fi de poder concelebrar junts amb el Bisbe Administrador Apostòlic, qui presidirà la celebració de l'Eucaristia.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada
Vicari general

3 de novembre de 2000

CARTA RECÉS DE PREGÀRIA DE NOVEMBRE

Benvolgut en el Senyor:

Tal com tenim programat, ens tornarem a trobar, si Déu ho vol, el dimecres, dia 8 de novembre, al Seminari per al Recés de Pregària.

Començarem a les 11 del matí amb la pregària de Sexta.

A continuació, el temps de pregària personal.

De 12 a 13:15, la lectio divina en grup (com sempre la participació és lliure)

A les 13:13, resarem junts l'Ofici de Lectura a la capella.

A les 13:45, el dinar (convé avisar a les monges almanco un dia abans: 971382137).

Acabarem amb el dinar. Convé dur la Litúrgia de les Hores.

En fulls a part, s'inclou el text bíblic i l'esquema orientatiu per a la Lectio divina d'aquest Recés de pregària.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

5 de desembre de 2000

CARTA RECÉS D'ADVENT

Benvolgut en el Senyor:

Tal com tenim programat, ens tornarem a trobar, si Déu ho vol, el proper dimecres, dia 13 de desembre, al Toro per al Recés de Pregària corresponent a l'Advent. Seguirem amb un altre fragment de la CARTA SOBRE EL MINISTERI APOSTÒLIC (2 Co 2, 14 – 7,4).

Començarem a les 10,30 del matí amb la pregària de Sexta.

A continuació, el temps de pregària personal.

De 11:45 a 13:00, la Lectio divina en grup (com sempre la participació és lliure).

A les 13:00, resarem junts l'Ofici de Lectura a la capella.

A les 13:30, el dinar (convé avisar a les monges telefonant almanco el dia abans: 971375060).

Acabarem després del dinar. Convé dur la Litúrgia de les Hores.

A continuació, hi ha el text bíblic i l'esquema orientatiu per a la Lectio divina d'aquest Recés d'Advent al Toro.

Una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada

Vicari general

CARTA EN OCASIÓ DE LES FESTES DE NADAL

“Viviu sempre contents en el Senyor; ho repetesc viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió, acudiu a la pregària i a la súplica, i presentau a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist”
(Fl 4, 4-7)

Benvolgut en el Senyor:

Aquesta vegada és per recordar-te la celebració festiva nadalenca que tindrem el proper dimecres, dia 27 de desembre, tal com ho tenim programat des del començament del curs. Serà a Es Canaló, amb un dinar preparat per en Joan F. Huguet i qui li vulgui ajudar. És molt important, però, que tot d'una que puguis confirmis la teva assistència telefonant als respectius arxiprestos perquè el menjar s'ha de comprar tot i no volem fer ni llarg ni curt. Com asseguren fonts ben informades, volem que n'hi hagi abastament i passem una estona junts molt agradable amb l'alegria que ens demana el text de Filipencs que llegíem diumenge passat. El dinar serà a partir de 13:30.

Aprofitam aquesta ocasió per a fer-te arribar, en nom propi i de tots els qui treballam a la Cúria Diocesana, la nostra més cordial felicitació de Nadal, d'Any nou i d'Epifania, posant-nos a la teva disposició per tot el que ens necessitis.

En nom de tots, una abraçada fraternal

Sebastià Taltavull Anglada,
Vicari General

CARTA EN OPORTUNIDAD DE LAS PERDIDAS DE SALDADA

La Universidad de los Andes, en el marco de su compromiso con la formación integral de sus estudiantes, tiene el honor de dirigirse a usted para informarle sobre la oportunidad de solicitar la cancelación de su deuda por concepto de salda de la matrícula correspondiente al semestre de 2004.

Respecto a la cancelación de la deuda por concepto de salda de la matrícula, se debe tener en cuenta lo siguiente:

La cancelación de la deuda por concepto de salda de la matrícula, se realiza a través del sistema de cancelación de deudas, el cual se encuentra disponible en el sitio web de la Universidad de los Andes. Para acceder a este sistema, se debe ingresar al sitio web de la Universidad de los Andes y hacer clic en el enlace correspondiente. Una vez en el sistema, se debe seleccionar la opción correspondiente a la cancelación de la deuda por concepto de salda de la matrícula. Se debe tener en cuenta que la cancelación de la deuda por concepto de salda de la matrícula, se realiza de manera automática y no requiere de la intervención de ningún funcionario de la Universidad de los Andes.

Adicionalmente, se debe tener en cuenta que la cancelación de la deuda por concepto de salda de la matrícula, se realiza de manera automática y no requiere de la intervención de ningún funcionario de la Universidad de los Andes. Por lo tanto, se recomienda a los estudiantes que deseen cancelar su deuda por concepto de salda de la matrícula, que lo hagan de manera oportuna para evitar cualquier inconveniente.

En caso de tener alguna duda o inquietud, se recomienda contactar al área de atención al estudiante de la Universidad de los Andes, a través de los canales de comunicación establecidos.

Atentamente,
Rector de la Universidad de los Andes

Dr. [Nombre del Rector]
Rector de la Universidad de los Andes

JUBILEU 2000. CELEBRACIONS JUBILARS

CRÒNICA DEL JUBILEU

Jubileu dels Cooperadors Missioners, 22 octubre 2000

MODEL I TRESOR DE L'ESGLÉSIA LOCAL

Voluntaris de Mans Unides, familiars de missioners i equips d'animació missionera van prendre part en la celebració jubilar a la Catedral de Menorca el 22 d'octubre, que va ser presidida pel bisbe administrador apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano.

La jornada, que coincidia amb el dia del Domund (Diumenge Mundial de les Missions), s'inicià amb la celebració de l'Eucaristia a les 12 del migdia. A continuació, la sagristia de la Catedral va ser escenari d'una mica d'intercanvi entre tots els convidats. El bisbe Jesús Murgui va agrair la presència dels cooperadors missioners i voluntaris del Tercer Món, recordant d'una forma emocionada als missioners menorquins, "els bons fills de Menorca que ho han deixat tot i s'han entregat en vida, a l'estil de Jesús". Certament, els grans protagonistes de la celebració jubilar van ser els absents físicament, els "nostres missioners i missioneres".

Jubileu dels Catequistes, 1 novembre 2000

FIDELITAT EN EL TESTIMONI I EL MISSATGE

L'Església de Menorca, per mitjà de la Delegació diocesana de Catequesi va convidar personalment a tots els catequistes de les parròquies i comunitats catequètiques de la diòcesi a prendre part el dimecres, 1 de novembre, solemnitat de Tots Sants, en la celebració jubilar dels Catequistes.

La Catedral va ser l'escenari d'una de les trobades sectorials de l'any més importants. Cal recordar que aquest col·lectiu és un dels més nombrosos en la vitalitat i la dinàmica de l'Església de Menorca. Prop de 300 persones, arreu de l'Illa, exerceixen aquest encàrrec de transmetre la fe cristiana a infants, adolescents, joves i adults. Margarita Servera, recentment nomenada pel bisbe Jesús Murgui, com a nova Coordinadora de la Delegació de Catequesi, va manifestar que "ser catequista és essencialment rebre el do de ser missatgers de la Paraula de Déu; ser testimonis en la nostra vida de l'estimació que Déu ens té". Per a Servera, "som catequistes perquè hem sabut dir sí a Déu, i perquè Ell ens hi ha cridat, ens hi ha convidat".

La cerimònia religiosa va ser oficiada pel bisbe administrador apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, qui en la seva homilia va agrair profundament la fidelitat i el testimoni dels catequistes de la diòcesi, "sembrant la fe i encaminant els més petits i joves cap a Jesús". El prelat va demanar als catequistes que es preocupin de cercar noves generacions que en el seu moment agafin el seu relleu en la transmissió de la fe, a través de la Catequesi.

Jubileu de les Famílies, 12 novembre 2000

SEMBLANÇA DE DÉU

La diòcesi de Menorca, a través de la delegació de Família i Vida, va llançar una crida a totes les famílies cristianes de l'Illa a celebrar el Jubileu de l'Any 2000 el diumenge 12 de novembre a la Catedral, a Ciutadella, en la celebració eucarística de les 12 del migdia. Una crida que va ser ben acollida per nombroses famílies, que amb els seus infants, van fer-se presents a la seu menorquina.

Aquesta va ser la darrera de les trobades sectorials que hi ha hagut al llarg de l'any 2000 a la Catedral i que ha reunit a un bon número de persones

identificades en cada entitat, moviment o servei específic que es desenvolupa a la diòcesi. La celebració va comptar amb la participació especial dels matrimonis que formen part de moviments d'espiritualitat com els Equips de la Mare de Déu, i a aquelles famílies compromeses amb el quefer de l'Església menorquina. Va ser presidida pel vicari general, Mn. Sebastià Taltavull, ja que el bisbe administrador apostòlic, monsenyor Murgui, no va poder desplaçar-se a Menorca degut a la mort del bisbe valencià Jesús Pla Gandía, emèrit de Sigüenza-Guadalajara.

La trobada va ajudar a obrir la reflexió sobre la necessitat de créixer en la consciència que la família és un espai insubstituïble i enriquidor per al creixement dels seus membres a nivell humà i de fe. Així ho expressava el Papa Joan Pau II en el jubileu de les Famílies a Roma quan afirmava: "obriu les portes de les vostres llars a Crist, perquè Ell sigui la vostra força i el vostre goig, el qui us ajudi a viure units i a proclamar al món la força invencible del veritable amor; perquè la família és el santuari de vida". Taltavull va destacar en la seva homilia que la família ha de continuar essent escola d'humanitat, de pregària, de relació amb Déu Pare, i fonamentalment, "allà on experimentam el goig d'estimar i sentir-nos estimats".

Jubileu als Arxiprestats. Ciutadella, Es Mercadal i Maó, 8, 9 i 10 desembre 2000

COMUNIÓ, LA CONDICIÓ PER A LA MISSIÓ

Els dies 8, 9 i 10 de desembre, el bisbe Jesús Murgui Soriano presidia les tres celebracions jubilaris a tres temples dels arxiprestats de Menorca: La Catedral, a Ciutadella; Sant Martí a Es Mercadal; i El Carme a Maó. I en les tres celebracions monsenyor Murgui va exhortar al poble cristià a ser fidel a la voluntat de Déu i esforçar-se en viure la caritat cristiana des de la unitat i la comunió. El bisbe administrador apostòlic va fer una especial invitació a la Clausura de l'Any Jubilar, el pròxim 6 de gener, festa de l'Epifania, a les 12 del migdia a la Catedral.

Ciutadella acollia la primera de les tres celebracions el dia de la Immaculada, amb una notable presència de cristians de l'arxiprestat que ompliren la Catedral. També el dia següent molts cristians de Es Mercadal i altres indrets de l'arxiprestat del Centre es reunien a la parròquia de Sant Martí per a celebrar l'Eucaristia jubilar on monsenyor Jesús Murgui va consagrar el nou altar major de la parròquia. Acompanyat del rector, Mn. Joan Bosco

Martí, monsenyor Murgui va animar els cristians a ser testimonis com Maria i Joan Baptista, exemples de fidelitat i d'esperança en el missatge de la bona nova de Crist. El diumenge, a la parròquia del Carme de Maó, s'aplegava l'arxiprestat en un celebració jubilar, preparada pel consell arxiprestal, i molt participada pels cristians del llevant insular. El bisbe Jesús va llançar un missatge de comunió per incentivar la unitat entre tots els cristians en la celebració jubilar del 2000 aniversari de l'Encarnació de Déu.

Jornada jubilar de la Pau, 31 desembre 2000

REGALAR TEMPS PER LA PAU

L'Església de Menorca tancava l'any 2000 amb una nova Jornada per la Pau. La Catedral va oferir un capvespre de pregària i la Missa de la Pau. També a Ferreries i a l'arxiprestat de Maó es celebraren les vigílies de la Pau.

La Catedral va ser l'escenari enguany de la Pregària per a la Pau, com a espai jubilar, en lloc de fer-se com és habitual a la parròquia de Sant Francesc. Amb diversos signes posats a l'abast de tothom, per expressar, tots junts, el rebuig a la violència, a l'allau d'assassinats d'ETA i tot acte de discriminació, marginació i odi, al capvespre hi hagué una Pregària per a la Pau. A continuació es va celebrar l'Eucaristia arxiprestal presidida pel vicari general, Mn. Sebastià Taltavull. Al llarg de tot el capvespre nombroses persones van passar per la Catedral per signar un llibre de desitjos de pau. A Maó les comunitats de l'arxiprestat van reunir-se enguany a la parròquia de La Concepció, amb una destacable presència de feligresos. L'Eucaristia va ser presidida per l'arxiprest, Mn. Gerard Villalonga.

ORGANISMES DIOCESANS

COL·LEGI DE CONSULTORS

FULL INFORMATIU DE LA REUNIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 21 D'OCTUBRE DE 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Rafel Portella Moll,
Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les dotze i mitja del matí del 21 d'octubre de 2000, a Cal Bisbe, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència dels membres, que al marge hi figuren. Mn. Jesús Llompart no va poder assistir de la reunió.

Després de la pregària inicial el Sr. Bisbe va establir l'Orde del dia de la reunió per tal de programar degudament el temps a dedicar a cada tema segons la seva importància.

a) Dins d'un primer bloc de temes més puntuals, es van estudiar i aprovar vàries resolucions de caire econòmic i patrimonial: de la Parròquia de Santa Eulàlia de Maó, de la Parròquia de Santa Maria de Maó, de la Parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior i de les Monges Concepcionistes de Maó.

b) Més tard es va tractar sobre el trasllat de les despulles del Servent de Déu Joan Huguet Cardona a l'Església de St. Bartomeu de Ferreries, acordant de mantenir la data de Crist-Rei, proposada inicialment, de manera que es faci de la manera més digna possible i es va fixar el dia 31 d'octubre, al capvespre per tal de constituir el Tribunal que haurà de preparar-ho i dur-ho a terme.

c) A continuació es va tractar àmpliament sobre un immoble de Maó, per tal de clarificar la seva titularitat.

d) També es va resoldre sobre dues peticions d'ús de locals de l'Església per a activitats civils.

Sense més assumptes que tractar, la sessió es va aixecar a la 1.30 h. del migdia.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

FULL INFORMATIU DE LA REUNIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 18 DE NOVEMBRE DE 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompart Díaz,
Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les 10.00 h del matí del 18 de novembre de 2000, a la Cúria diocesana, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Vicari General, Il·lm. Sr. Sebastià Taltavull i Anglada, amb assistència de tots els seus membres, que al marge hi figuren.

Després de la pregària, el Sr. Vicari General va manifestar que havia convocat aquesta reunió en nom i amb l'autorització del Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, per preparar el trasllat i posterior inhumació de les despulles del Servent de Déu Joan Huguet Cardona a l'Església de Sant Bartomeu de Ferreries.

Finalment es van comentar alguns assumptes d'actualitat

La sessió es va aixecar a las onze del matí.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

FULL INFORMATIU DE LA REUNIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 8 DE DESEMBRE DE 2000

(Mn. Miquel Anglada Gelabert, Mn. Sebastià Taltavull Anglada,
Mn. Francesc Triay Vidal, Mn. Jesús Llompart Díaz,
Mn. Rafel Portella Moll, Mn. Gerard Villalonga Hellín)

A les tres del capvespre del dia 8 de desembre, a la sala d'estar del Seminari Diocesà, es va reunir en sessió extraordinària el Col·legi de Consultors, presidit pel Sr. Bisbe Administrador Apostòlic, Mons. Jesús Murgui Soriano, amb assistència dels tots els seus membres, que al marge hi figuren.

Després de la pregària es va començar a tractar sobre la venda d'un immoble a Alaior. El Sr. Bisbe i els Consultors han cregut convenient encarregar a l'advocat Sr. Josep Seguí Díaz la redacció d'un escrit de resposta en termes jurídicament correctes per tal de fer saber a l'Ajuntament d'Alaior la decisió presa amb antelació, motivada per temes semblants al que en ocupa, de no introduir modificacions patrimonials durant el temps de l'Administració Apostòlica i també de fer constar que això no significa de cap manera un tornar enrera els acords ja aprovats, encara que no executats, sinó es tracta simplement d'un ajornament perquè en el seu moment el nou Bisbe de la Diòcesi pugui autoritzar l'execució dels acords.

En relació al tema de la propietat i/o lloguer d'un immoble de Maó, Mons. Murgui recorda als Consultors l'acord pres en la reunió del dia 21 d'octubre, segons el qual s'ha de cercar d'arribar a un acord que no perjudiqui la Diòcesi.

En relació a la publicació d'articles d'opinió en el Diari Menorca, es va recordar que aquests assumptes no s'han de resoldre ni a la Delegació de Mitjans, ni a la Cúria, sinó al mateix Diari Menorca, exercint la seva responsabilitat d'acord amb les exigències d'identitat d'un diari catòlic.

També en relació als mitjans de comunicació es va tractar sobre la possibilitat d'adquirir part de les accions d'una empresa privada de televisió. El Col·legi de Consultors va ser unànime amb al Sr. Bisbe descartant, de moment, aquesta operació.

Va cloure aquest capítol de temàtica referida als mitjans de comunicació, una reflexió sobre la seva finalitat evangelitzadora, que fa necessari un estudi serè i un replantejament global que s'haurà de dur a terme finalitzada l'Administració Apostòlica i que haurà de tractar no només de l'ideari del Diari Menorca, sinó també de la COPE i d'altres possibilitats com la que es planteja en aquest moment.

A continuació, referent a un tema patrimonial d'una donació d'uns terrenys llindants amb el Santuari del Toro, el Col·legi de Consultors va ser unànime amb el Sr. Bisbe en l'aprovació de la redacció d'un escrit dirigit al Batlle de Mercadal, demanant la seva conformitat per tal de poder dur a terme la formalització de la cessió.

A continuació el Col·legi de Consultors amb el Sr. Bisbe va aprovar la compra i instal·lació de una vidriera per el rosetó del Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Finalment, dins del capítol d'informacions, Mons. Murgui va comunicar que durant la Missa de del dia 24 de desembre, a les 12 del migdia, a la Catedral, el Seminarista Francesc J. Cardona Vidal seria admès com a Candidat al Diaconat i al Presbiterat.

També va comunicar que per fomentar la participació i el caràcter Diocesà de la Clausura del Jubileu, s'ha convidat personalment als membres de tots els Consells Pastoral Parroquials i Mons. Murgui voldria que també es fes arribar aquesta crida a tots els seglars que treballen activament a les parròquies, moviments i associacions, per destacar la importància eclesial d'aquest moment i per agrair a Déu els dons rebuts durant el Jubileu.

Sense més assumptes que tractar, la reunió s'aixecà a les 5 del capvespre.

Gerard Villalonga Hellín,
Secretari.

CONSELL DIOCESÀ D'ECONOMIA

COL·LECTES EXTRAORDINÀRIES - ANY 2000

COL·LECTA CORPUS 2000

	<i>Entregat al Bisbat</i>	<i>Total Col·lecta</i>
CIUTADELLA	306.598 ptes.	
La Catedral	38.854 ptes.	194.270 ptes.
St. Francesc	56.890 ptes.	284.450 ptes.
St. Rafel	5.837 ptes.	29.171 ptes.
St. Ant. Ma. Claret	10.334 ptes.	51.670 ptes.
St. Esteve	5.816 ptes.	34.896 ptes.

Sant Miquel	18.950 ptes.		94.750 ptes.
Santa Clara	12.305 ptes.		12.305 ptes.
RR. Carmelites			
Hosp. Municipal	33.507 ptes.		33.507 ptes.
St. Crist	20.105 ptes.		20.105 ptes.
Salesians	104.000 ptes.		104.000 ptes.
CENTRE		138.586 ptes.	
St. Bartomeu-Ferrerries	63.880 ptes.		319.400 ptes.
Es Mercadal			31.300 ptes.
St. Martí	3.220 ptes.		
El Toro	15.200 ptes.		
St. Antoni-Fornells	18.066 ptes.		18.066 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	4.952 ptes.		24.760 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	33.268 ptes.		166.340 ptes.
MAÓ		1.070.400 ptes.	
Santa Maria	401.485 ptes.		401.485 ptes.
St. Francesc	124.000 ptes.		124.000 ptes.
El Carme	135.000 ptes.		135.000 ptes.
La Concepció	43.470 ptes.		43.470 ptes.
St. Antoni	54.850 ptes.		54.850 ptes.
Santa Eulàlia	42.510 ptes.		42.510 ptes.
St. Josep	80.000 ptes.		80.000 ptes.
La Consolació	10.500 ptes.		10.500 ptes.
Hosp. Verge del Toro			
RR. Concepcionistes	62.200 ptes.		62.200 ptes.
Residencia Geriàtrica	2.545 ptes.		2.545 ptes.
Ermita de Gràcia	15.305 ptes.		15.305 ptes.
St. Gaietà			
Residencia Ancians	10.335 ptes.		10.335 ptes.
SANT CLIMENT	40.000 ptes.		40.000 ptes.
SANT LLUÍS	30.820 ptes.		154.100 ptes.
El Roser-Es Castell	17.380 ptes.		86.900 ptes.
TOTAL	1.515.584 ptes.	1.515.584 ptes.	2.682.190 ptes.

COL·LECTA SEMINARI 2000

	<i>Entregat al Bisbat</i>	<i>Total Col·lecta</i>
CIUTADELLA		1.143.811 ptes.
La Catedral	306.375 ptes.	
St. Francesc	262.234 ptes.	
St. Rafel	93.309 ptes.	
St. Ant. Ma. Claret	55.335 ptes.	
St. Esteve	77.140 ptes.	
St. Miquel	53.509 ptes.	
Santa Clara	14.750 ptes.	
RR. Carmelites	10.000 ptes.	
Hosp. Municipal	24.579 ptes.	
St. Crist	26.280 ptes.	
Salesians	220.300 ptes.	
CENTRE		
St. Bartomeu-Ferrerries	179.391 ptes.	179.391 ptes.
Es Mercadal		79.574 ptes.
St. Martí	47.132 ptes.	
El Toro	32.442 ptes.	
St. Antoni-Fornells	27.628 ptes.	27.628 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	18.236 ptes.	18.236 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	175.197 ptes.	175.197 ptes.
MAÓ		702.156 ptes.
Santa Maria	181.185 ptes.	
St. Francesc	90.000 ptes.	
El Carme	82.000 ptes.	
La Concepció	62.000 ptes.	
St. Antoni	34.261 ptes.	
Santa Eulàlia	24.165 ptes.	
St. Josep	110.000 ptes.	
La Consolació	47.600 ptes.	
Hosp. Verge del Toro	19.720 ptes.	
RR. Concepcionistes	17.000 ptes.	
Residencia Geriàtrica	5.000 ptes.	
Ermita de Gràcia	22.325 ptes.	

	<i>Entregat al Bisbat</i>	<i>Total Col·lecta</i>
St. Gaietà	6.900 ptes.	
SANT CLIMENT	37.300 ptes.	37.300 ptes.
SANT LLUÍS	109.500 ptes.	109.500 ptes.
El Roser-Es Castell	87.200 ptes.	87.200 ptes.
TOTAL	2.559.993 ptes.	2.559.993 ptes.

COL·LECTA ESGLÉSIA DIOCESANA 2000

	<i>Entregat al Bisbat</i>	<i>Total Col·lecta</i>
CIUTADELLA		1.067.600 ptes.
La Catedral	172.275 ptes.	
St. Francesc	238.951 ptes.	
St. Rafel	108.552 ptes.	
St. Ant. Ma. Claret	151.200 ptes.	
St. Esteve	78.600 ptes.	
St. Miquel	73.016 ptes.	
Santa Clara	8.400 ptes.	
RR. Carmelites	5.000 ptes.	
Hosp. Municipal	24.446 ptes.	
St. Crist	26.660 ptes.	
Salesians	180.500 ptes.	
CENTRE		
St. Bartomeu-Ferrerries	165.683 ptes.	165.683 ptes.
Es Mercadal		53.372 ptes.
St. Martí	28.972 ptes.	
El Toro	24.400 ptes.	
St. Antoni-Fornells	21.275 ptes.	21.275 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	13.087 ptes.	13.087 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	111.669 ptes.	111.669 ptes.

MAÓ		788.461 ptes.
Santa Maria	220.500 ptes.	
St. Francesc	130.000 ptes.	
El Carme	104.000 ptes.	
La Concepció	158.000 ptes.	
St. Antoni		
Santa Eulàlia	12.930 ptes.	
St. Josep	80.000 ptes.	
La Consolació	53.000 ptes.	
Hosp. Verge del Toro		
RR. Concepcionistes	5.806 ptes.	
Residencia Geriàtrica		
Ermita de Gràcia	11.860 ptes.	
St. Gaietà	5.000 ptes.	
St. Gaietà '99	7.365 ptes.	
SANT CLIMENT	54.500 ptes.	54.500 ptes.
SANT LLUÍS	98.000 ptes.	98.000 ptes.
El Roser-Es Castell	105.000 ptes.	105.000 ptes.
TOTAL	2.478.647 ptes.	2.478.647 ptes.

COL·LECTA DIVERSES NECESSITATS 2000

CIUTADELLA		906.014 ptes.
La Catedral	193.999 ptes.	
St. Francesc	242.521 ptes.	33.000 ptes.
St. Rafel	52.000 ptes.	
St. Ant. Ma. Claret	65.300 ptes.	
St. Esteve	120.410 ptes.	
St. Miquel	44.935 ptes.	17.325 ptes.
Santa Clara	12.889 ptes.	

RR. Carmelites	7.200 ptes.		
Hosp. Municipal	14.715 ptes.		
St. Crist	38.495 ptes.		
Salesians	113.550 ptes.		
CENTRE			
St. Bartomeu-Ferrerries	109.011 ptes.		109.011 ptes.
Es Mercadal			46.100 ptes.
St. Martí	27.500 ptes.		
El Toro	18.600 ptes.		
St. Antoni-Fornells	30.453 ptes.		30.453 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	20.357 ptes.		20.357 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	91.357 ptes.		91.357 ptes.
MAÓ			572.127 ptes.
Santa Maria	164.270 ptes.		
St. Francesc	83.000 ptes.		
El Carme	94.300 ptes.		
La Concepció	32.000 ptes.		
St. Antoni	31.250 ptes.		
Santa Eulàlia	5.100 ptes.		
St. Josep	102.000 ptes.		
La Consolació			
Hosp. Verge del Toro			
RR. Concepcionistes	12.390 ptes.		16.740 ptes.
Residencia Geriàtrica	10.000 ptes.		
Ermita de Gràcia	26.975 ptes.		
St. Gaietà	10.842 ptes.		
SANT CLIMENT	36.000 ptes.	36.000 ptes.	5.000 ptes.
SANT LLUÍS	110.000 ptes.	110.000 ptes.	40.000 ptes.
El Roser-Es Castell	119.000 ptes.	119.000 ptes.	
TOTAL	2.040.419 ptes.	2.040.419 ptes.	112.065 ptes.

COL·LECTA MENORCA MISSIONERA 2000

	<i>Entregat al Bisbat</i>	<i>Total Col·lecta</i>
CIUTADELLA		1.127.293 ptes.
La Catedral	142.870 ptes.	
St. Francesc	294.630 ptes.	
St. Rafel	67.616 ptes.	
St. Ant. Ma. Claret	155.505 ptes.	
St. Esteve	59.810 ptes.	
St. Miquel	66.377 ptes.	
Santa Clara	7.535 ptes.	
RR. Carmelites	8.000 ptes.	
Hosp. Municipal	14.500 ptes.	
St. Crist	24.870 ptes.	
Salesians	85.580 ptes.	
Herenc. Sr. Ferran Martí	200.000 ptes.	
CENTRE		
St. Bartomeu-Ferrerries	390.185 ptes.	390.185 ptes.
Es Mercadal		73.190 ptes.
St. Martí	51.990 ptes.	
El Toro	21.200 ptes.	
St. Antoni-Fornells	18.977 ptes.	18.977 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	25.457 ptes.	25.457 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	148.470 ptes.	148.470 ptes.
MAÓ		587.235 ptes.
Santa Maria	140.945 ptes.	
St. Francesc	82.000 ptes.	
El Carme	75.000 ptes.	
La Concepció	52.000 ptes.	
St. Antoni	29.100 ptes.	
Santa Eulàlia	12.520 ptes.	
St. Josep	80.000 ptes.	
La Consolació	27.300 ptes.	
Hosp. Verge del Toro	38.000 ptes.	
RR. Concepcionistes	15.055 ptes.	
Residencia Geriàtrica	1.800 ptes.	

*Entregat al Bisbat**Total Col·lecta*

Ermita de Gràcia	33.515 ptes.	
St. Gaietà		
SANT CLIMENT	38.000 ptes.	38.000 ptes.
SANT LLUÍS	115.000 ptes.	115.000 ptes.
El Roser-Es Castell	83.900 ptes.	83.900 ptes.
TOTAL	2.607.707 ptes.	2.607.707 ptes.

COL·LECTA DOMUND 2000*Entregat al Bisbat**Total Col·lecta*

CIUTADELLA		2.409.264 ptes.
La Catedral	380.235 ptes.	
St. Francesc	494.041 ptes.	
St. Rafel	140.461 ptes.	
St. Ant. Ma. Claret	180.700 ptes.	
St. Esteve	231.000 ptes.	
St. Miquel	151.417 ptes.	
Santa Clara	21.885 ptes.	
RR. Carmelites	13.200 ptes.	
Hosp. Municipal	32.825 ptes.	
St. Crist	28.500 ptes.	
Salesians	580.800 ptes.	
Col·legi La Consolació anònim	131.100 ptes. 23.100 ptes.	
CENTRE		
St. Bartomeu-Ferrerries	1.692.245 ptes.	1692.245 ptes.
Es Mercadal		127.190 ptes.
St. Martí	87.123 ptes.	
El Toro	40.067 ptes.	
St. Antoni-Fornells	70.845 ptes.	70.845 ptes.

St. Cristòfol-Es Migjorn	30.789 ptes.	30.789 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	214.247 ptes.	214.247 ptes.
La Salle-Alaior	101.252 ptes.	101.252 ptes.
MAÓ		1.657.851 ptes.
Santa Maria	372.580 ptes.	
St. Francesc	143.000 ptes.	
El Carme	207.000 ptes.	
La Concepció	142.000 ptes.	
St. Antoni	118.743 ptes.	
Santa Eulàlia	26.923 ptes.	
St. Josep	210.000 ptes.	
La Consolació	37.000 ptes.	
Hosp. Verge del Toro		
RR. Concepcionistes	150.590 ptes.	
Residencia Geriàtrica		
Ermita de Gràcia	32.350 ptes.	
St. Gaietà	17.665 ptes.	
CorMar	75.000 ptes.	
Resid. Ancians		
La Salle-Maó	125.000 ptes.	
SANT CLIMENT	76.000 ptes.	76.000 ptes.
SANT LLUÍS	150.000 ptes.	150.000 ptes.
El Roser-Es Castell	140.000 ptes.	140.000 ptes.
TOTAL	6.669.683 ptes.	6.669.683 ptes.

Aportacions enviades directament a la Delegació, per:

La Catedral	100.000 ptes.
St. Crist	30.000 ptes.
El Carme	2.000 ptes.

COL·LECTA FAM 2000

Entregat al Bisbat

Total Col·lecta

CIUTADELLA

2.579.385 ptes.

La Catedral	467.920 ptes.
St. Francesc	692.500 ptes.
St. Rafel	185.803 ptes.
St. Ant. Ma. Claret	204.075 ptes.
St. Esteve	162.200 ptes.
St. Miquel	132.624 ptes.
Santa Clara	56.200 ptes.
RR. Carmelites	20.000 ptes.
Hosp. Municipal	28.025 ptes.
St. Crist	29.138 ptes.
Salesians	439.100 ptes.
Càritas St. A. Ma. Claret	161.800 ptes.

CENTRE

St. Bartomeu-Ferrerries	252.268 ptes.	252.268 ptes.
Es Mercadal		69.287 ptes.
St. Martí	53.602 ptes.	
El Toro	15.685 ptes.	
St. Antoni-Fornells	170.467 ptes.	170.467 ptes.
St. Cristòfol-Es Migjorn	85.586 ptes.	85.586 ptes.
Sta. Eulàlia-Alaior	300.852 ptes.	300.852 ptes.
La Salle-Alaior	22.870 ptes.	22.870 ptes.

MAÓ

1.502.763 ptes.

Santa Maria	434.745 ptes.
St. Francesc	252.000 ptes.
El Carme	139.000 ptes.
La Concepció	222.900 ptes.
St. Antoni	53.623 ptes.
Santa Eulàlia	13.000 ptes.
St. Josep	120.000 ptes.
La Consolació	57.100 ptes.
Hosp. Verge del Toro	98.290 ptes.
RR. Concepcionistes	59.040 ptes.

Residencia Geriàtrica		
Ermita de Gràcia	40.305 ptes.	
St. Gaietà		
Residencia d'Ancians	12.760 ptes.	
SANT CLIMENT	62.000 ptes.	62.000 ptes.
SANT LLUÍS	404.000 ptes.	404.000 ptes.
El Roser-Es Castell	163.600 ptes.	163.600 ptes.
TOTAL	5.613.078 ptes.	5.613.078 ptes.

OCTUBRE-NOVEMBRE-DESEMBRE

Festa de Sant Francesc d'Assís.

Les comunitats cristianes de Sant Francesc d'Assís de Ciutadella i Maó celebraren a principi d'octubre la festivitat titular amb una sèrie d'actes que coincidiren amb l'inici del curs 2000-2001. A Ciutadella hi hagué unes conferències sobre "Parròquia i Família" a càrrec del salesià Manuel Bellmunt. I el diumenge, després de l'Eucaristia solemne, un dinar de germanor a Bini-talaiot amb un homenatge a Mn. Fernando Cortés, ex-rector de Sant Francesc.

A Maó la festa externa el diumenge a les 10 del matí amb l'inici de curs de totes les activitats. El dimecres, dia 4 d'octubre, el col·legi ferrerienc va celebrar el seu sant patró amb diverses activitats: jocs per cicles, berenar de germanor i uns moments per a la reflexió i conèixer qui era sant Francesc d'Assís.

El Ministeri de Treball i Afers Socials concedeix 12 milions a Càritas Diocesana de Menorca per a programes socials

El Ministeri de Treball i Afers Socials va concedir un ajut de 12.531.914 pessetes a Càritas Diocesana de Menorca en concepte de projectes socials que es realitzaran al llarg de l'any 2001. La partida econòmica prové de la recaptació anual en relació a la campanya d'IRPF, en aquest cas de 1999.

Els projectes socials de Càritas Menorca subvencionats des del Ministeri de Treball i Afers Socials són els següents:

- Infància i Joventut	5.531.914,-
- Atenció a la Població	3.500.000,-
- Programes d'Inserció	3.500.000,-

Monsenyor Jesús Murgui viatja a Roma al Jubileu dels bisbes

El bisbe administrador apostòlic de Menorca va ser un dels 1500 prelats presents en el Jubileu dels bisbes al Vaticà celebrat dels dies 6-8 d'octubre. Monsenyor Murgui es va unir a la peregrinació espanyola, en la qual també hi prengueren part els cardenals de Madrid i Barcelona, així com el metropolità monsenyor Agustín García-Gasco, i molts altres prelats d'Espanya.

Festa del Roser a la Catedral i a Es Castell

Les comunitats cristianes del Roser de la Catedral (a Ciutadella) i d'Es Castell, van celebrar a l'octubre la seva festa titular. Un mes dedicat especialment al Rosari, un rés popular a dins la comunitat cristiana.

L'Apostolat de l'Oració, a nivell nacional, es va sumar a la campanya de molts bisbes espanyols i entitats eclesials del País Basc, de promoure l'oració per a la pau a Euskadi i a tota Espanya. Amb aquest objectiu, l'Apostolat de l'Oració de Maó va convidar a tots els fidels a resar el sant Rosari cada dissabte del mes d'octubre, i que va tenir lloc a la parròquia de Santa Maria.

Centenari de l'Adoració Nocturna de Maó

Fundada el 1900, la Secció de l'Adoració Nocturna de Maó va celebrar a dins el mes d'octubre el seu centenari de fundació amb diversos actes al monestir de les germanes Concepcionistes de Maó. Conferències a càrrec de Mn. Joan Miquel Sastre, Mn. Guillermo Pons i D. Josep M. Alsina, de l'Adoració Nocturna de Barcelona, a més de diversos actes litúrgics entorn a l'Eucaristia.

Inici de curs dels EMD al col·legi salesià

Els Equips de la Mare de Déu (EMD) iniciaven curs el 15 d'octubre amb dues trobades. El dia abans al Toro, amb els responsables i consiliaris de Catalunya i Menorca per a continuar el seguiment conjunt i analitzar la situació actual del moviment. I el diumenge al Salesians, a Ciutadella. En la trobada hi eren convocats tots els matrimonis que formen part d'aquest moviment diocesà (entre 150-170 parelles) que es distribueixen en dos sectors (A = matrimonis de Ferreries, Alaior, Maó i Es Castell, i B = matrimonis de Ciutadella). El consiliari federal de Catalunya i Balears, Gaspar Borda, i el matrimoni català Codina-Filbà, van ser els encarregats d'encetar la jornada amb algunes aportacions relatives a la dinàmica del moviment i de la vida en parella. També es realitzaren treballs en grup i un col·loqui.

“Pregar en la societat actual”: primera jornada de teologia a Santa Clara

Convidat per les monges de la comunitat de Santa Clara, el jesuïta Josep Rambla va dirigir el passat 14 d'octubre una jornada d'espiritualitat sobre la pregària. L'Institut Diocesà de Teologia va incloure aquesta jornada en la seva programació. De fet, va ser la primera jornada del curs 2000-2001. L'aprenentatge en la pregària és la màxima d'aquesta primera jornada que el Pare Rambla va oferir a un nombrós públic.

Càritas Menorca participa d'una subvenció del Fons Social Europeu per a programes d'exclusió social per als anys 2001-2006

El passat 18 d'octubre, va tenir lloc a Madrid una reunió de Càritas Espanyola amb representants de 55 diòcesis que optaven a una partida econòmica del Fons Social Europeu per a projectes d'exclusió social en Programes Operatius (marc que regula una sèrie d'accions) que es destinen a diverses ONGs. A la reunió hi va prendre part el secretari de Càritas Menorca, Antoni Carreras, que ha presentat un projecte diocesà d'inserció laboral per a joves dins els treballs del Taller Mestral.

El Fons Social Europeu dotarà a Càritas Espanyola d'un total de 4.700 milions de pessetes entre els anys 2001-2006, a fi que siguin destinats a projectes de les Càritas diocesanes, amb l'objectiu de reforçar programes ja existents en matèria d'exclusió social.

Un llibre sobre els Fets dels Apòstols.

La Casa de l'Església de Maó va acollir la presentació d'un nou llibre de la col·lecció "Llegir la Bíblia en grup" sobre els Fets dels Apòstols, que edità l'Associació Bíblica de Catalunya. L'acte de presentació va anar a càrrec de Mn. Josep Escós, un dels coautors de la publicació. La conferència fou organitzada per la parròquia del Carme de Maó. Aquesta iniciativa s'emmarcava dins la lectura creient del Nou Testament que es realitza des de la parròquia.

El Pare Vilarrubias, claretià, acompanya la parròquia de Sant Antoni M. Claret en la seva festa titular

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella va celebrar a finals de mes d'octubre la festa titular, diversos actes per festejar la festa parroquial. El religiós i claretià, Josep Vilarrubias, va acompanyar els diferents grups parroquials per explicar la vida i l'espiritualitat del titular parroquial.

Sor Maria Bibiloni Pastor, superiora del Santuari del Toro, nova presidenta de CONFER

El 21 d'octubre passat la Junta de Confer-Menorca (Confederació de Religiosos i Religioses) es va reunir per elegir la nova junta diocesana de cara a l'elecció de la nova presidenta. Va ser elegida per unanimitat Sor Maria Bibiloni Pastor, superiora de la comunitat de franciscanes del Santuari de la Mare de Déu del Toro i recentment, nomenada Coordinadora de la Delegació de Pastoral Vocacional. Sor Maria Bibiloni substitueix a Sor Teresa Llaneras, religiosa del Sagrats Cors que ha estat traslladada a Mallorca.

Per la seva part, continua en la junta com a secretari de Confer, el germà de La Salle d'Alaior, José Luis Gómez; i fou elegida com a ecònoma Sor Maria Teresa Marzá, nova superiora de la comunitat de religioses de La Consolació, a Ciutadella. La junta la componen a més un vocal de cada congregació religiosa (masculina i femenina) que tenen comunitat a Menorca. També forma part de la junta el delegat episcopal de Vida Consagrada, Isidre Serdà, superior de la comunitat de Salesians de Ciutadella.

La diòcesi germana de Mallorca amplia el servei del Casal Balear

El dijous 26 d'octubre, el bisbe de Mallorca, Teodor Úbeda, beneïa l'ampliació realitzada en aquests darrers mesos en el Casal Balear, una residència d'acollida per a familiars de malalts, desplaçats a Mallorca des de Menorca, Eivissa i Formentera, i també de la Península. La residència, que és gestionada per la delegació diocesana de Pastoral de la Salut de Mallorca, comptava fins al moment amb 11 habitacions (5 dobles i 6 individuals). A partir d'ara s'amplia amb 4 habitacions dobles més.

El centre, dirigit per Esperança Florit, delegada de Pastoral de la Salut del Bisbat de Mallorca, ha acollit fins al dia d'avui i des de la inauguració al maig de 1998, un total de 783 residents. La major part de les persones són de Menorca (493), a continuació Eivissa (209) i també (11) de Formentera. Des de la Península i Canàries s'han apropat al casal 70 persones. La delegació diocesana de Pastoral de la Salut de Menorca, en boca del seu delegat, Cristòfol Vidal, va agrair l'estreta col·laboració que l'Església de Mallorca està oferint als menorquins que s'han traslladat a Mallorca i han estat acollits al Casal Balear. Segons Vidal, l'ampliació del Casal no és altre símptoma de la demanda que un servei així està ocasionant.

El Bisbe Administrador Apostòlic constitueix el Tribunal per a l'exhumació i el seu posterior trasllat a l'església parroquial de Ferreries del màrtir Joan Huguet Cardona

Amb el vist-i-plau de la Congregació per a la Causa dels Sants, el bisbe Jesús Murgui Soriano, va constituir el passat 31 d'octubre, el Tribunal per a l'exhumació, reconeixement, tractament de les restes mortals i extracció de relíquies del Servent de Déu, Joan Huguet Cardona, i el seu posterior trasllat a l'església parroquial de Sant Bartomeu, enterrat actualment al cementeri de Ferreries.

Al Palau Episcopal el bisbe Jesús Murgui va aprovar el decret de constitució del nou tribunal en el qual hi prenen part Mn. Sebastià Taltavull Angalda, com a Jutge Delegat; Mn. Gerard Villalonga Hellín, com a Promotor de Justícia; i Francesc Triay Vidal, com a Notari Actuari i Canceller. Tots ells van jurar el càrrec davant l'Evangeli i en presència del bisbe Jesús Murgui. El Prelat també va nomenar a Mn. Joan Bosco Faner, rector de Sant Bartomeu de Ferreries, i a Mn. Guillem Pons Pons, vicepostulador de la causa de beatificació, com a testimonis.

Monsenyor Jesús Murgui Soriano va agrair als presents la disposició en portar a terme aquesta encomanda, així com va manifestar la seva alegria perquè la causa continua el seu procés, esperant que sigui motiu d'alabança a Déu, i promoció de la vida cristiana i sigui testimoni del sorgiment de noves vocacions al sacerdoci. Va demanar a Déu que aquesta causa de beatificació ompli de satisfacció al poble fidel de Ferreries i a tota la diòcesi menorquina, i promogui la unitat i la pau.

Per tal de motivar la preparació a aquesta celebració parroquial i diocesana, la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries va organitzar algunes conferències dedicades al Servent de Déu Joan Huguet Cardona i a exaltar el testimoni dels màrtirs, com a signe d'unitat, de justícia i de seguiment de Jesucrist, que van anar a càrrec de Mn. Joan Bosco Faner, Mn. Joan Febrer, Mn. Guillermo Pons i Mn. Sebastià Taltavull.

I Escola de Pares del Col·legi Sant Francesc de Ferreries sobre Educació familiar

El passat 10 de novembre va tenir lloc la I Escola de Pares del col·legi Sant Francesc de Ferreries, que versà sobre "L'educació familiar en la societat actual". La conferència, la primera de les quals organitza l'AMPA del centre va anar a càrrec de Jordi Riera Romaní, doctor en Pedagogia per la UAB, i president de l'Associació Catalana de Pedagogs. En l'actualitat degà de la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació Blanquerna, de la Universitat Ramon Llull.

Càritas obre una botiga de S'altra Senalla a Alaior

L'11 de novembre Càritas inaugurava una nova botiga de S'Altra Senalla a Alaior, al carrer Menor, 21. Les gestions, que van anar a càrrec des de Càritas Diocesana i la Càritas Parroquial de la població, és una mostra més de l'esperit solidari d'aquesta iniciativa de Càritas. L'obertura va comptar amb la presència dels màxims responsables de Càritas, de la parròquia de Santa Eulàlia de la població i de nombrosos col·laboradors i voluntaris de Càritas.

Diversos especialistes en teologia, patristica i història de l'Església ofereixen un curs de formació

La delegació diocesana d'Ensenyament posava en marxa el 17 de novembre uns cursos de formació per a mestres i professors de Religió de centres públics i concertats, així com també a tots els professionals del món educatiu i de la catequesi, en general, sobre la Història de l'Església de Menorca, que es desenvolupen al llarg del curs escolar. Els temes més destacats a reflexionar posats a l'abast de tots són els Orígens del cristianisme; la restauració del cristianisme; presència dels ordes religiosos a Menorca; el cristianisme il·lustrat; restauració del Bisbat – l'època liberal; la Guerra civil; i l'Església del concili Vaticà II.

El biblista Jordi Latorre dirigeix la formació permanent dels capellans

L'Església de Menorca encetava el 22 de novembre uns dies de formació permanent sobre l'Evangelí de Sant Lluc per a presentar l'any litúrgic, el cicle C, que s'iniciava a pocs dies vista, amb la celebració del I Diumenge d'Advent, de preparació a les festes de Nadal. La direcció d'aquesta formació permanent per a capellans, i també per als membres de la vida religiosa i tots els cristians que vulguessin assistir-hi, va anar a càrrec del salesià i biblista Jordi Latorre.

Aquesta formació va tenir diferents punts de concentració. Per una banda hi hagué dues conferències obertes al públic, especialment a catequistes i fidels en general al Seminari Diocesà i a la Casa de l'Església a Maó. Al llarg del dimecres i del dijous, els capellans van rebre la formació permanent sobre la mateixa temàtica al santuari de la Mare de Déu del Toro.

La figura del catequista com a motor de l'evangelització avui

Un any més, la Diòcesi de Menorca dedicava l'últim diumenge del calendari litúrgic, és a dir el 26 de novembre, abans d'entrar al temps d'Advent, i que és la solemnitat de Crist Rei, al Dia de la Catequesi. Una jornada estrictament parroquial, amb l'objectiu de conscienciar i fer festa, amb els infants, joves i adults, que participen en les diferents etapes catequètiques. També té com a objectiu resaltar el treball que porten a terme els catequistes de la Diòcesi. Les celebracions van tenir un to parroquial i comunitari,

destacant el paper dels catequistes que són homes i dones vocacionats que ajuden a membres de la seva comunitat a viure l'experiència de la fe i a transmetre el missatge de l'Evangelí.

La plaça del poble de Ferreries s'omplí de fidels i devots del màrtir Joan Huguet Cardona en el seu trasllat a la parròquia de Sant Bartomeu

A Ferreries estava tot a punt per rebre les restes mortals del Servent de Déu, Joan Huguet Cardona, el diumenge 26, a les 4,30 del capvespre que presidí el bisbe administrador apostòlic, monsenyor Jesús Murgui Soriano, al qual acompanyaven un bon nombre de preveres de la diòcesi, així com els familiars del prevere màrtir i molts fidels devots de Ferreries i de la resta de l'Illa.

Al llarg de la setmana i presidits pels membres del tribunal constituït (Mn. Sebastià Taltavull Anglada, com a Jutge Delegat; Mn. Gerard Villalonga Hellín, com a Promotor de Justícia; i Francesc Triay Vidal, com a Notari Actuari i Canceller), es desenterraren les restes del prevere màrtir menorquí. A l'acte hi assistiren els testimonis del tribunal (Mn. Joan Bosco Faner, rector de Ferreries; i Mn. Guillermo Pons, vicepostulador de la causa de beatificació), els germans del prevere, així com alguns familiars més, a més d'un cos mèdic encapçalat pel doctor Lluís Navas Casals; i algunes persones vinculades al cementeri de Ferreries, a més de la presència del batle, Roman Sintes i un regidor de la corporació municipal. Als darrers dies es portà a terme el tractament de les restes i l'extracció de relíquies. Així mateix, es traslladà a l'església el sarcòfag construït pel ferrerienc Joan Coll.

Poc abans de l'hora convinguda els preveres van ser testimonis dels darrers preparatius en la rectoria de les restes mortals, que van ser portades en processó per dos preveres i dos dels seus germans, acompanyats del consell parroquial i els altres preveres, presidits pel bisbe Jesús Murgui. Les restes mortals van ser depositades al llarg de la celebració davant l'altar major.

El bisbe Jesús Murgui va manifestar que la celebració fou impactant i emocionant, i més celebrant-se en el marc de la festa de Crist Rei i de l'Any Jubilar, un any de memòria dels màrtirs de l'Església. El prelat va sintetitzar que el trasllat de les restes de Joan Huguet, a qui qualificà d'enamorat de Déu, "és un acte a favor de l'amor i la reconciliació, que cerca, per sobre de tot, anar a favor de la fe, de l'amor, la pau, la justícia, la reconciliació i el perdó".

Per al prelat és un dels gestos que l'Església de Menorca realitza amb gran estima, perquè Huguet va preferir la mort "que negar l'amor a Jesucrist". El bisbe va demanar a Déu "que el servent de Déu Joan Huguet sigui llavor de vocacions sacerdotals i d'una vida cristiana viscuda amb intensitat".

Acabat el culte religiós es va procedir a la lectura de l'acta d'exhumació i trasllat, i que va firmar el bisbe Jesús Murgui, els membres del tribunal, els testimonis, el cos mèdic, i la germana del prevere Maria Huguet. Posteriorment es va introduir una de les actes en l'arqueta, en un recipient metàl·lic, i es va tancar, per a ser traslladada a la Capella de la Pau, on reposen les restes d'Huguet Cardona.

Conferència pedagògica a càrrec de Vicenç Arnáiz, psicòleg

La parròquia de Sant Rafel de Ciutadella va organitzar el passat 28 de novembre una conferència sobre "emprar nosaltres la televisió, o que la televisió ens empri a nosaltres", a càrrec del psicòleg Vicenç Arnáiz, a partir de les 20,30 hores

Mostra de regals artesans i solidaris de Mans Unides i de productes de Comerç Just

Mans Unides, amb la col·laboració de Sa Nostra, Caixa de Balears, van presentar a finals del mes de novembre una nova mostra de regals artesans i solidaris de Mans Unides i de Productes de Comerç Just, a la Sala de Cultura del carrer Santa Clara, de Ciutadella. La inauguració tindrà lloc el dijous 30 de novembre.

II Jornada de teologia sobre "estructures de l'Església al servei de l'Evangelí"

El diumenge, 17 de desembre, el Casal d'Espiritualitat del Santuari de la Mare de Déu del Toro acollia la II Jornada de Teologia sobre "Estructures de l'Església al servei de l'Evangelí", que va dirigir en aquesta ocasió el teòleg Joaquín Perea González, professor del Instituto diocesano de teología y pastoral de Bilbao.

Depèn de tu que trobin acolliment, campanya de Nadal

Com cada Nadal, les campanyes de Càritas pretenen ajudar a prendre consciència i recordar a la societat que, paral·lelament a aquests dies de joia, pau i bé, hi ha persones que continuen patint en pròpia carn una vida de pobresa, violència i tristesa. Enguany, amb el lema "Depèn de tu, que trobin acolliment", igual que al primer Nadal, naixement de Jesús, moltes persones cerquen acolliment: els immigrants, les mares solteres, els infants maltractats, les persones majors que viuen soles i sense recursos... Si bé Càritas Menorca intensifica la seva campanya de recollida de menjar en aquests temps per ajudar a les persones més necessitades, els responsables de l'entitat recorden que és al llarg de tot l'any que s'ha d'ajudar a centenars de persones i a famílies senceres arreu de l'Illa per a tirar endavant. El patiment no emergeix en la societat únicament per Nadal.

A Maó els col·legis i les parròquies són els llocs marcats per a la recollida de menjar fins el pròxim diumenge. A Ciutadella es va realitzar a través dels col·legis concertats, així també a alguns supermercats. Alaior i Ferreries també es sumaven a aquesta iniciativa a través dels centres educatius. Però, sens dubte, totes les parròquies de l'Illa gestionaran la necessitat dels menorquins, ara per Nadal, i al llarg de tot l'any. La campanya de Càritas pretén ser un temps fort per a la reflexió, convidar a adonar-nos de la realitat d'exclusió en l'entorn social que la societat d'avui viu, però no centrant-ho només en uns dies concrets, sinó fent-ho extensible al llarg de l'any, perquè l'exclusió social és la nova cara de la pobresa del nou mil·lenni que tot just comença.

En el 2000 aniversari del naixement de Jesucrist, per Nadal, un Betlem a cada casa. Una campanya de sensibilització del Bisbat als cristians de Menorca

Nadal és, sens dubte, la festa familiar més sentida de l'any. L'Església de Menorca, en la celebració nadalenca del Jubileu de l'Any 2000, aniversari del naixement de Jesús, va convidar que, grans i petits, majors i joves, totes les famílies cristianes de l'Illa posassin el "Betlem" a casa seva. Aquest símbol viu que recorda que fa dos mil anys naixia el Salvador del Món. Una oportunitat única per explicar als més petits el significat d'aquesta festa: reviure el naixement de Jesús, que ha vingut per a la salvació de la humanitat. Una bella i pedagògica catequesi. Una tradició ben menorquina, posar el "Betlem", per petit i senzill que sigui.

El moviment d'espiritualitat familiar dels Equips de la Mare de Déu de la diòcesi organitzava una pregària de Nadal, oberta al públic, el 16 de desembre, a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella. La comunitat educativa de San José de Maó i les Filles de la Caritat organitzaven com cada any el BETLEM VIVENT al col·legi San José. Els infants de la catequesi de la parròquia de Sant Antoni M. Claret de Ciutadella van posar en escena un BETLEM VIVENT al Geriàtric de Ciutadella també el dia 16. La Coral de la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella oferí un concert de preparació musical per a les festes de Nadal al temple parroquial. I un concert nadalenc de la Coral S'ESTEL de Ciutadella, dirigida per Deborah Monserat, a l'església parroquial de Sant Martí d'Es Mercadal, el 19 de desembre.

El bisbe Jesús Murgui Soriano presideix la Vigília de Nadal a la Catedral i la Missa solemne el migdia del dia de Nadal a la parròquia de Santa Maria de Maó

L'Església de Menorca celebrà la festa del Nadal del Senyor en el 2000 aniversari del naixement de Jesucrist. El diumenge, 24 de desembre, es celebra el IV diumenge d'Advent, temps de preparació al Nadal del Senyor. I el mateix dia, a la nit, les parròquies i comunitats cristianes de l'Illa es van reunir per celebrar la Vigília de Nadal. El Bisbe, monsenyor Jesús Murgui Soriano, va presidir la Vigília de la Catedral de Menorca, a Ciutadella, a partir de les 23,30 hores, acompanyat del clergat de la Santa Església Catedral. El dilluns 25, dia de Nadal, el Bisbe es traslladà a Maó per presidir la Missa Solemne del Dia de Nadal a la parròquia de Santa Maria, a partir de les 12 del migdia. A continuació es reunirà amb uns grups socials d'immigrants d'algunes comunitats de l'arxiprestat per compartir el dinar del dia de Nadal.

Festivitat de Sant Esteve

El dimarts 26, dia de la mitjana festa de Nadal, la comunitat cristiana celebra la festivitat de Sant Esteve. La parròquia de Ciutadella que porta aquest sant per titular va celebrar diversos actes. Missa parroquial, i a continuació el Consell Parroquial convidà als membres de la parròquia. Al capvespre hi hagué a la sala d'acollida de la parròquia, una lectura teatral de "Ciutadella és l'Havana".

Joves menorquins a la trobada europea de Taizé a Barcelona

A final d'any es va celebrar a Barcelona la Trobada Europea de Joves, organitzada per la comunitat monàstica de Taizé. En ella hi prengueren part uns 80 mil joves arribats d'arreu del continent europeu. Des de Menorca també hi hagué alguns joves que s'hi feren presents per prendre part de la dinàmica d'oració de Taizé entre els dies 28 de desembre i 1 de gener.

L'acollida a Barcelona es va fer a través de famílies que obriren les seves llars a aquests joves. La dinàmica de la trobada es desenvolupà entre les activitats organitzades des de les parròquies més pròximes on s'allotjaren els joves i el palau de la Fèria de Barcelona que albergà les trobades comuns diàries. Alguns universitaris menorquins, residents a Barcelona, també hi participaren.

**Delegació de Mitjans de Comunicació Social
Gabinet de Comunicació**

AGENDA

MARÇ

GENER

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la Diòcesi els 5-6 de gener per a la solemne Clausura del Jubileu i els dies 16-18 en ocasió de la festa de Sant Antoni Abat, Patró de la Diòcesi.
- Dia 1: Celebració de la Jornada Mundial de la Pau.
- Dia 10: Recés de Pregària per als preveres al Seminari Diocesà.
- Dies 13 i 14: Curset de formació dels Catequistes, també al Seminari.
- Dia 17: Reunió del Col·legi de Consultors
- Dies 18-25: Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians.
- Dia 20: Reunió dels Delegats Diocesans
- Dia 20: Celebració del 30 aniversari de l'Associació Diocesana d'Escoltisme
- Dia 27: VIIIè Aplec missioner de la Catequesi a Es Mercadal.

FEBRER

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic serà a la Diòcesi els dies 1-2 i 21-24 de febrer.
- Dia 2: Celebració Diocesana de Vida Creixent a Sant Antoni Ma. Claret de Ciutadella.
- Dia 4: Dia de la Vida Consagrada i Jornada Pro-Vida
- Dia 11: Campanya de Mans Unides contra la Fam.
- Dia 11: Pregària diocesana per les Vocacions a Sant Bartomeu de Ferreries.

- Dies 14-16: Jornades de Formació Permanent per als preveres al Toro.
- Dia 17: Diada del Pensament (Escoltes de Menorca)
- Dia 18: Jornada de Teologia al Toro.
- Dia 22: Reunió del Col·legi de Consultors
- Dia 28: Inici del temps de Quaresma.

MARÇ

- El Sr. Bisbe Administrador Apostòlic té previst ser a la Diòcesi els dies 14-17 de març.
- Dies 9-11: Al Toro, Exercicis Espirituals per a matrimonis
- Dia 14: Recés de Quaresma al Toro per als preveres
- Dia 15: Reunió del Col·legi de Consultors
- Dia 18: Dia del Seminari. Pregària vocacional al Seminari Diocesà
- Dies 23-25: Al Toro, Exercicis Espirituals per a joves.

